ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

До Дня працівників радіо, телебачення та зв'язку

«Можна робити і шоу, але у нас інша ніша»

▶ СТОР. 6

Вчинок

Урятували хлопчика

▶ СТОР. 9

Культура

«Ми малі, зате нас чути»

▶ СТОР. 12

№ 216 (5716) СУБОТА, 16 ЛИСТОПАДА 2013 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

Завтра — День працівників сільського господарства

Аграрні рекорди перетворюють країну на «житницю світу»

Учора Президент Віктор Янукович та Голова Верховної Ради Володимир Рибак узяли участь в урочистостях з нагоди Дня працівників сільського господарства.

«За нашою державою давно закріпилася слава «житниці Європи», адже третина всього європейського чорнозему належить Україні», — наголосив глава держави у своєму виступі та зазначив, що після того, як упродовж останніх трьох років у сільському господарстві було досягнуто значних результатів, Україні справді є чим пишатися.

«Виробництво продукції за цей період зросло майже на 15 відсотків. Цього року ми очікуємо зростання на рівні понад 9 відсотків. Удруге за останні три роки ми очікуємо на рекордний урожай зернових — близько 60 мільйонів тонн», — наголосив Віктор Янукович.

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ НА 3—5-Й СТОР.

На знімку праворуч: серед нагороджених (зліва направо): Юрій Кондратюк (Херсон), Тетяна Салюк (Донецька обл.), Микола Музичук (Житомирська обл.), Лариса Волошко (АР Крим), Юрій Єлісеєв (Луганська обл.), Тамара Давиденко (Полтавська обл.).

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Привітання Голови Верховної Ради України Володимира Рибака

Шановні друзі!

Щиро вітаю вас з Днем працівників сільського господарства!

Відзначення вашого професійного свята — це визнання державою вашої звитяжної праці на благо України, це хвала вашим мозолястим рукам, яким відома справжня ціна хліба.

З давніх часів хліборобство було і залишається визначальною складовою розвитку нашої держави, запорукою її процвітання. Ваші працездатність, природна мудрість, багатий життєвий досвід і понині живлять рідну землю, стверджуючи істину: якщо є урожай, то у народі — мир і спокій.

Приємно констатувати, що сьогодні нарощування обсягів виробництва зерна, іншої сільгосппродукції органічно поєднується з поступовим підвищенням їх конкурентоспроможності, безперебійним задоволенням потреб харчової і переробної промисловості у сировині, формуванням сталого експортного потенціалу держави. Завдяки вашій копіткій праці полиці наших магазинів наповнюються високоякісними вітчизняними продуктами, а в кожній українській оселі є і хліб, і до хліба.

Бажаю вам міцного здоров'я, щастя, добра та наснаги. Хай ваша доля завжди колоситься щедрою нивою благополуччя!

ПОДІЇ

Свято з резюме у руках

Завтра, 17 листопада, в Україні відзначатимуть День студента. Для тих, хто встиг отримати диплом раніше, — це чудова нагода згадати університетських друзів, викладачів, гуртожиток. Ну а для тих, хто здобуває освіту сьогодні, — можливість погуляти на сотнях тематичних вечірок, які влаштовують нічні клуби, кафе та ресторани. Утім, нинішнє студентство не можна назвати стовідсотково академічним. Більшість з них або шукає роботу, або вже працює. Достовірної статистики працюючих і непрацюючих студентів немає — мало хто зізнається, що причиною прогуляних пар було складання квартального звіту. Серед аргументів, що спонукають молодь поєднувати навчання і роботу, — гроші і, як не дивно, бажання зробити кар'єру.

▶ СТОР. 8

Берлінський експерт: ЄС пропонує застосувати вибіркове правосуддя

Наш кореспондент у ФРН Віктор Тимченко розмовляв з керівником берлінського Центру імені Бертольда Байтца, доктором філософії Евальдом БЬОЛЬКЕ:

— Європейський Союз поставив питання застосування вибіркового правосуддя в центр усіх вимог до України, міцно прив'язавши його до справи Тимошенко. І сам ЄС пропонує Президентові України в традиціях вибіркового правосуддя Тимошенко звільнити. Це значить — використання вибіркової юстиції. Такими методами ми не просунемося ні на крок у справі відправляння правосуддя. Я представляю, який вигляд матиме ситуація, якщо який-небудь ув'язнений, скажімо, зі США, захоче прилетіти до Німеччини підлікуватися...

▶ СТОР. 7

Місцеві бюджети отримали понад півтора мільярда гривень

При цьому темпи зростання надходжень порівняно з минулим роком становлять 111 відсотків. Результатом спільних зусиль усіх гілок влади Хмельницької області з детінізації фонду оплати праці стало підвищення рівня офіційних заробітків на 2,3 тисячі підприємствах краю. Завдяки тільки цьому скарбниці регіональних громад отримали додатково понад 820 тисяч гривень податку на доходи фізичних осіб, **інформує наш власкор Ірина КОЗАК.**

КОРОТКО

■ Укрзалізниця відкрила попередній продаж квитків на 29 грудня (неділя) 2013 року. На цю дату пасажирам запропоновано понад 22 тисячі місць до курортних центрів України з усіх регіонів. У разі потреби залізничники готові призначати додаткові рейси на дні масового виїзду, **повідомляє прес-служба Державної адміністрації залізничного транспорту.**

■ Україна заборонила ввезення малої рогатої худоби, зокрема, овець і кіз, а також продуктів їх переробки з Болгарії у зв'язку із зафіксованим там спалахом захворювання тварин на віспу, **інформує прес-служба Мінінфраструктури.**

■ На Полтавщині близько ста співробітників Державтоінспекції взяли участь в акції «Здай кров — урятуй життя». Всі вони здали кров для людей, які постраждали у дорожньо-транспортних пригодах, **передає наш власкор Василь НЕЇЖМАК.**

16 листопада в Україні через сильний туман та видимість 200—500 м оголошено штормове попередження — *Гідрометцентр*

Члени шкільного парламенту відвідають Верховну Раду

Сьогодні Голова Верховної Ради Володимир Рибак проведе зустріч з дітьми — членами шкільного парламенту, які мешкають в одному із селищ міського типу Тернопільської області.

Ця зустріч відбудеться на прохання президента шкільного парламенту Козівської загальноосвітньої школи I—III ступенів Христини Горошок, котра звернулася до В. Рибака з проханням прийняти шкільний парламент у Верховній Раді.

У своєму листі Христина повідомила, що в школі щорічно проводиться день учнівського самоврядування, «де всі функції життя школи перебирають на себе учні, шкільний парламент». «Ми зробили висновок: говорити, критикувати, робити зауваження, підмічати недоліки — це одне, а працювати — інше. Я люблю дивитися телевізійні новини, бачу, як Ви головуєте на сесіях, як терпимо ставитеся до вигуків, толерантно себе ведете на сесії, і подумала, чи не можна нам поїхати із парламентом школи до Вас у Київ і глибше ознайомитися із життям найвищого законодавчого органу України», — пише дівчинка.

У свою чергу, Голова Верховної Ради побажав Христині Горошок та шкільному парламенту успіхів у навчанні та позакласній роботі й запросив шкільний актив до парламенту, щоб діти ознайомилися з роботою вищого законодавчого органу країни, «відчули пульс столичного життя, отримали наснагу для подальшої діяльності».

«Дослухайтесь до порад вчителів і наставників, приймайте мудрі рішення, будьте чесними громадянами і патріотами», — зазначив В. Рибак.

Прес-служба Верховної Ради України.

Колективу Обухівської загальноосвітньої школи I—III ступенів №1 імені А. С. Малишка

Дорогі друзі!

Щиро вітаю всіх вас із 100-річним ювілеєм Обухівської загальноосвітньої школи №1.

Уже протягом століття у стінах вашого уславленого навчального закладу, що носить ім'я видатного українського поета Андрія Малишка, свято бережуть і примножують культурно-просвітницькі традиції: ауру духовності, високий професіоналізм, атмосферу творчості і доброчинності, любов до рідної мови і культури свого народу.

За вікову історію школа перетворилася на справжній храм знань, що черпає енергію з натхнення наставників і вихованців. Багато випускників стали талановитими фахівцями, керівниками, та найголовніше — прекрасними людьми і свідомими патріотами своєї держави.

Низький уклін педагогам за любов до обраної справи, витримку, терпіння, самовідданість і багатство душі.

Бажаю вам міцного здоров'я, родинного щастя, безхмарних благословенних днів, творчої наснаги, нових педагогічних звершень заради рідного краю та незалежної України!

Голова Верховної Ради України Володимир РИБАК.

Угоду про асоціацію треба розглядати з точки зору національних інтересів

Перспективи ухвалення Угоди про асоціацію з Європейським Союзом обговорювали вчора під час круглого столу представники різних політичних сил.

Зокрема, **народний депутат від Партії регіонів Олег Зарубінський** заявив, що його фракція готова голосувати лише за той законопроект, який передбачає лікування екс-прем'єра Юлії Тимошенко за кордоном, а не її звільнення. «За законопроект, в якому йдеться про те, що люди, які реально хворіють і не в змозі вилікуватися в Україні, можуть отримати допомогу за кордоном, але вони повинні нести відповідальність за всіма зобов'язаннями перед державою, ми готові проголосувати», — наголосив він.

Народний обранець вважає, що опозиція під приводом лікування Тимошенко хоче її звільнити. Це питання, на його думку, повинно розглядатися, приміром, у форматі перерви, але від покарання вона не має бути звільнена, тим більше, що судом присуджена достатньо велика матеріальна компенсація.

Європа, на думку парламентарія, від питання Тимошенко не відмовиться, бо це серйозний важіль впливу на Україну, зокрема, на владу. «Питання Тимошенко не вважаю принциповою позицією. Нині вимоги висуваються в декларативному плані, бо ні в юридичній та в ніякій іншій площині не можна їх висувати до іншої сторони, якщо мова йде про асоціацію, а не про вступ в ту чи іншу структуру. Вимоги можна висувати, наприклад, до Греції, якій надали допомогу в 240 мільярдів євро. А з Україною треба домовлятися», — зазначив О. Зарубінський.

Він переконаний, що Угода буде підписана, та сподівається на позитивний результат роботи робочої групи в парламенті щодо вирішення питання з лікуванням засуджених за кордоном.

Народний депутат від фракції ВО «Батьківщина» Андрій Шевченко наголосив, що його фракція готова підтримати будь-який законопроект, котрий буде погоджений із місією Кокса—Кваснєвського і дасть можливість підписати Угоду про асоціацію. «Нині ми не бачимо волі Партії регіонів підтримати жоден існуючий законопроект», — сказав він.

Історія з підписанням Угоди про асоціацію з Євросоюзом, за його словами, не завершена, можна говорити тільки про проміжні висновки. Поки що результати невтішні. Проте шанс на позитивний результат саміту у Вільнюсі залишається. Для вирішення цього питання потрібно ухвалити необхідні закони найближчим часом.

Народний депутат від фракції ВО «Свобода» Андрій Іллєнко вбачає у діях влади зміну євроінтеграційного вектора в бік Росії. «Питання Юлії Тимошенко потрібно вирішити в будь-якому випадку. Все залежить від Віктора Януковича. Вже не важливо, чи подобається комусь Тимошенко, чи ні, але це питання має бути вирішено», — підкреслив він. Якщо Угода про асоціацію буде підписана, вважає народний обранець, це допоможе геополітичному розвитку України. «Я впевнений, що не має бути завищених очікувань. Це не означатиме рай на землі, але це буде великий крок на шляху розвитку нашої країни. Це дасть визначеність геополітичному вибору України», — зазначив парламентарій.

А. Іллєнко переконаний: якщо підписання Угоди буде перенесено, то доведеться все починати з нуля. До того ж тиск з боку Росії посилюватиметься, що може призвести до ліквідації державності.

Народний депутат від фракції «УДАР» Валентин Наливайченко вважає, що Угоду про асоціацію і зону вільної торгівлі треба розглядати з точки зору національних інтересів, можливості торгувати на ринку ЄС. Нині, на його думку, всі важелі має українська сторона.

Сергій ОЛЕКСАНДРІВ.

На знімку: народний депутат України Валентин Наливайченко, експерт Інституту Горшеніна Володимир Застава, народні депутати України Олег Зарубінський, Андрій Іллєнко.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Тіньові доходи хочуть легалізувати

ГОТУЄТЬСЯ ЗАКОНОПРОЕКТ

Народний депутат від Партії регіонів Григорій Смітюх запропонував легалізувати доходи юридичних та фізичних осіб. Відповідний законопроект він нещодавно зареєстрував у Верховній Раді.

Згідно з документом, протягом року юридичні та фізичні особи — громадяни України можуть задекларувати доходи: гроші, цінні папери, рухоме і нерухоме майно, майнові права, об'єкти за кордоном, з яких не були сплачені податки. Декларація, подана до Міністерства юстиції, повинна містити інформацію про суб'єкта легалізації, перелік майна, його місцезнаходження та вартість. Протягом 10 днів міністерство видаватиме свідоцтво про легалізацію доходів, оплата за яке становитиме один відсоток від вартості офіційних активів.

Відповідальність за легалізацію доходів пропонується покласти на Міністерство юстиції, яке прийматиме декларації від громадян, у тому числі тих, які проживають за кордоном. Надані дані не підлягають перевірці контролюючих органів. Відповідно до проекту закону, Мін'юст визначатиме перелік осіб, котрі отримають доступ до декларацій про доходи. Вони нестимуть персональну відповідальність за розголошення інформації.

Крім того, документ звільняє суб'єктів від зобов'язання розкривати джерела отримання доходів. Легалізація доходів не допускається, якщо їх отримання пов'язане із вчиненням тяжких злочинів проти основ національної безпеки України, життя, здоров'я і волі особи, миру і безпеки людства, міжнародного правопорядку; зі сферою обігу наркотичних засобів.

Також суб'єкти зможуть без обмежень користуватися і розпоряджатися об'єктами власності та розміщувати гроші в іноземних банках без отримання дозволу Нацбанку.

Таким чином, держава гарантує, що проти суб'єкта легалізації не порушуватиметься кримінальна справа та не розпочинатиметься адміністративне провадження з підстав порушення податкового чи іншого законодавства у зв'язку з одержанням задекларованих доходів. Однак Мін'юст зможе надати інформацію з декларації правоохоронним органам за рішенням Верховного Суду, якщо проти особи буде порушено кримінальну справу, не пов'язану з легалізацією. За інші випадки розголошення інформації посадових осіб Мін'юсту можуть позбавити волі на термін до п'яти років.

Г. Смітюх прогнозує, що в рік легалізації доходів державний бюджет додатково отримає від 3 до 3,5 мільярда гривень.

Як йдеться у пояснювальній записці, за різними оцінками, тіньовий сектор в економіці країни становить від 30 до 50 відсотків валового внутрішнього продукту. Це суттєво стримує розвиток національної економіки, підприємницької діяльності, створює можливості для дальшого поширення корупції, вчинення інших правопорушень.

Протягом останніх десяти років легалізація тіньового капіталу була проведена й у країнах Європейського Союзу і дала відчутні позитивні результати. Вона, зокрема, сприяла суттєвому збільшенню податкових надходжень до державного та місцевих бюджетів, легалізації існуючих та створенню нових робочих місць, збільшенню реальної, легальної заробітної плати, підвищенню рівня захищеності підприємницької діяльності. Тому, вважає парламентарій, саме ухвалення Закону «Про легалізацію доходів юридичних та фізичних осіб» сприятиме створенню цивілізованих умов реалізації в Україні права на підприємницьку діяльність, виведення доходів громадян зі сфери тіньової економіки, зниження злочинності та корупції тощо. Все це стане позитивним фактором удосконалення державної регуляторної політики.

Сергій МЮЛЕР.

Проти суб'єкта легалізації не порушуватиметься кримінальна справа

Аграрні рекорди перетворюють країну на «житницю світу»

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Як наслідок, Україна відновила свій статус потужного гравця на світовому ринку продовольства. Зокрема, говорячи про розширення експорту вітчизняної сільськогосподарської продукції, В. Янукович зазначив, що кожен четвертий долар, який країна отримує від експорту, зароблений українськими селянами. «Експорт аграрної продукції дає Україні близько 43 мільйонів доларів щодня», — підкреслив Президент.

Україна й надалі розвиватиметься як експортна держава, вважає глава держави. «Ми розширюємо номенклатуру експорту. Виходимо на нові ринки. Нині Україна є третьою в світі за експортом зерна й отримала право постачати зерно до Китаю», — сказав він. Крім того, за останні три роки майже втричі зросло постачання української сільгосппродукції до країн Євросоюзу.

«Цього року ми підтвердили позицію України як світового лідера з експорту соняшникової олії. Упевнений, що ми також здобудемо друге місце в світі з експорту основних зернових культур й увійдемо до десятки найбільших експортерів курятини», — наголосив глава держави.

Голова Верховної Ради України Володимир Рибак, міністр аграрної політики та продовольства України Микола Присяжнюк, перший віце-прем'єр міністр Сергій Арбузов (справа наліво).

Серед передумов успіхів він назвав модернізацію сільського господарства, яка розпочалася за рахунок приватних і державних інвестицій. «Щороку капіталовкладення в агропромисловий комплекс зростають більш ніж у півтора разу», — сказав він і зауважив, що завдяки запровадженню передових технологій окремі сільськогосподарські підприємства цього року досягли показників урожайності пшениці на рівні 60, а кукурудзи — 120—140 центнерів з гектара, що не поступається показникам врожайності країн ЄС та США.

Крім того, за словами глави держави, позитивну динаміку зростання впродовж останніх трьох років демонструє тваринництво.

«Сьогодні ми можемо впевнено сказати, що Україна повністю забезпечена власною продовольчою продукцією, а окремих її видів ми виробляємо в рази більше, ніж споживаємо», — сказав глава держави.

Кажучи про стратегію розвитку аграрного сектору, глава держави зазначив, що одним із пріоритетів є відновлення зрошувального сільського господарства на півдні країни. «Це відкриває можливості розширити виробництво зернових на 10 мільйонів тонн на рік», — припустив він. Крім того, пріоритетними для держави будуть підтримка тваринництва, створення умов для органічного виробництва, розвитку фінансового й технічного лізингу, підтримка фермерських господарств, сільськогосподарських обслуговуючих кооперативів.

За словами В. Януковича, істотним кроком стало нещодавнє затвердження Стратегії розвитку аграрного сектору економіки на період до 2020 року. Разом з тим, вважає глава держави, агропромисловий комплекс потребує ефективної законодавчої бази, котра, зокрема, дасть змогу залучати довгострокові кредити.

Сергій КОВАЛЕНКО.
Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

ФАКТ

Лідерами з виробництва зерна є Черкаська, Вінницька та Харківська області, які цього року зібрали понад 4 мільйони тонн зерна кожна, а Полтавська — близько 5 мільйонів тонн. По мільйону тонн насіння соняшнику зібрали в Кіровоградській, Дніпропетровській та Харківській областях.

По праці — шана й визнання

У найбільшому черкаському палаці культури «Дружба народів» відбулося святкування Дня працівників сільського господарства. Аграрії Шевченкового краю підійшли до професійного свята з вагомими здобутками. Загальний вал зернових та зернобобових сягнув 3,5 мільйона тонн. Із кожного гектара намолочено в середньому по 60 центнерів збіжжя.

Делегація Уманського району: механізатор ТОВ «Аграрій» Олексій Хоменко, засновник ТОВ «Аграрій» Павло Руденко, голова районної профспілкової організації працівників АПК Варвара Гаркава, голова районної ради Сергій Кулібаба, директор СТОВ «Дружба» Борис Пахолюк, директор ТОВ «Аграрій» Петро Карачун (зліва направо).

Представники двадцяти районів області привезли на врочистості справжні витвори хлібопекарського мистецтва — запашні паляниці і короваї з нового урожаю, виставки майстрів народної творчості, фольклорні колективи, які виступали на імпровізованому ярмарку.

Кращих аграріїв нагородили урядовими відзнаками, а для всіх учасників дійства зірки естради дали великий концерт.

Лідія ТИТАРЕНКО.
Черкаська область.
Фото автора.

Віншування з Гоголем

У Полтаві відбулися врочистості з нагоди Дня працівників сільського господарства. Хліборобів і тваринників привітали керівники області, кращим було вручено заслужені нагороди. Почесних гостей з усіх районів краю віншували словом і піснею. Тим паче що напередодні професійного свята аграрії краю подолали рубіж намолоту у п'ять мільйонів тонн зерна.

Трударям Полтавщини було що показати і на спеціалізованій виставці-презентації «АгроПром Полтава». Її разом із самодіяльними артистами відвідав сам Микола Гоголь **(на знімку)**. А, певно, найоригінальнішим експонатом згаданої виставки стала «Хреновуха» — особливий напій від місцевих майстрів усілякої смакоти.

Василь НЕЇЖМАК.
Полтавська область.
Фото автора.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...лоза прикрасила ярмарок

У Луцьку стало доброю традицією проводити перед Днем працівників сільського господарства виставки-ярмарки. Не став винятком і цей рік. На Театральному майдані, що в центрі міста, показували і продавали свою продукцію аграрії всіх районів області. Виставка-ярмарок стала своєрідним звітом хліборобів до професійного свята.

Як завжди, активну участь у цьому корисному і веселому заході взяли колективи Ковельського району. Меблі з лози, вироблені одним із тамтешніх підприємством, не раз здобували найвищі нагороди на найпрестижніших виставках в Україні і за кордоном.

Микола ЯКИМЕНКО.
Волинська область.

..за надої вручили комп'ютер

Донецька область посіла сьоме місце в Україні та забезпечує 5 відсотків виробництва валової продукції сільського господарства — хоча регіон традиційно вважається індустріальним. Про це заявив голова облдержадміністрації Андрій Шишацький під час урочистостей із нагоди Дня працівників сільського господарства. На розвиток агропромислового комплексу регіону з початку року з державного бюджету виділено 4,6 мільйона гривень, з обласного — 220 тисяч. Рівень середньомісячної заробітної плати в галузі становить 2602 гривні.

Представникам кращих районів — зокрема, Новоазовського (за найвищу врожайність зернових і зернобобових культур), Великоновосілківського (за найбільший валовий збір зернових), Волноваського (за найкращі результати у тваринництві) — вручили грамоти, телевізори і комп'ютери. Персональних відзнак від Мінагропроду, облради та облдержадміністрації удостоїлися керівник фермерського господарства «Фортуна Старобешеве» Віктор Федоров, головний зоотехнік агрофірми «Нива» Мар'їнського району Анатолій Момот, механізатор підприємства «Юг-Агро» Володарського району Олексій Алістратов, завідувачка виробництва ПрАТ «БАС» Артемівського району Наталія Назаренко та інші.

Ліна КУЩ.
Донецька область.

...урожай — кращий подарунок

Аграрії Кіровоградщини зустріли професійне свято рекордним урожаєм зернових — 3 мільйони 545 тисяч тонн.

Такий результат праці тисяч трудівників голова облдержадміністрації Андрій Ніколаєнко назвав найкращим подарунком хліборобів до 75-річчя утворення Кіровоградської області і до професійного свята — Дня працівників сільського господарства.

Середня урожайність зернових становить майже 44,5 центнера з гектара. Це на 14,8 центнера більше, ніж минулого року.

Петро МЕЛЬНИК.
Кіровоградська область.

...сівбу завершили на оптимістичній ноті

Сівба озимих завершилася на Херсонщині. Хлібороби сподіваються на гарну віддачу від своєї праці, оскільки вперше за три роки восени випали такі рясні дощі. У ґрунті нарешті накопичилося достатньо продуктивної вологи для нормального розвитку сходів. Тому й площі під пшеницю та ячмінь селяни цьогоріч ризикнули збільшити майже на сорок тисяч гектарів — до 572 тисяч. Якщо «небесна канцелярія» взимку розщедриться ще й на сніг, врожай озимих може сягнути 1,6—1,7 мільйона тонн, обережно прогнозують експерти Департаменту агропромислового розвитку Херсонської облдержадміністрації.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсонська область.

З липня на зовнішні ринки доправлено майже 11 мільйонів тонн зернових. Обсяги вирощеного дають змогу продати за кордон ще близько 19 мільйонів тонн — *Мінагропрод*

Україна надійно утримує світову першість з експорту соняшникової олії, щорічні поставки якої перевищують 3,4 мільйона тонн — *«Укроліяпром»*

Немає міцнішого від хліборобського гарту

На полях ще йдуть останні осінні роботи, а аграрії вже підбивають попередні підсумки цьогорічного врожаю. Як і для багатьох регіонів, для Хмельниччини аграрний рік виявився вдалим. Область вперше наблизилася до рекордного валу в три мільйони тонн зернових. Свою частку до цього короваю внесли і теофіпольські селяни.

— Василю Андрійовичу, до свята вже напекли короваїв, наготували усякої смакоти? — запитую у директора Теофіпольської філії приватного акціонерного товариства «Зернопродукт МХП» Героя України Василя Петринюка ***(на знімку).***

— Ой, де там — ще роботи стільки, — сміється у відповідь. — Он ще кукурудзу дозбируємо, а там треба дивитись, як те зерно продати, щоб з толком та з вигодою. І на новій фермі все доробляємо, щоб от-от запустити... Але, звичайно, усіх селян хочу привітати з професійним святом. Утім, яке професійне? Це — все життя. Бо в селі інакше не можна: там мусиш трудитись з ранку до ночі, де б і ким ти не працював. І то всього не переробиш...

Герой України із Новоставець, що у Теофіпольському районі Хмельницької області, каже так не заради красного слівця, а тому що з власного досвіду добре знає, як важко даються всі хліборобські успіхи. Справді, господарству, яким він керує, є чим похвалитися. Сьогодні воно обробляє понад п'ятнадцять тисяч гектарів землі не тільки в Теофіпольському, а й в сусідньому Білогірському районі й навіть на Тернопільщині. На запитання, що сіють, не встигає загинати пальці: кукурудзу, сою, пшеницю, соняшник, ячмінь, горох...

Про відбірну череду корів, що є на тамтешніх фермах, довкола навіть легенди ходять, так старанно зоотехніки добирають поголів'я. А загалом на фермі вже близько трьох тисяч голів великої рогатої худоби. Тут жодного дня не думали про скорочення, навпаки, подбали про те, щоб звести нову ферму. І реконструкцію доїльного залу провели, аби не відставати від сучасної «молочної» моди.

А ще давня пристрасть господарства — свині. Попри те, що ціни на ринку постійно скачуть то вгору, то вниз, цієї справи не покидають. Тож і нині утримують близько дванадцяти тисяч свиней.

Напевно, якби довелось шукати найбільш гармонійне і економічно збалансоване господарство, то Петринюкове було б серед перших. Тут не живуть одним днем виграшного прибутку, а працюють так, як трудилися з діда-прадіда: щоб все було, і все родило.

Але досвідчений керівник не хоче ідеалізувати картину. Хоча б як важко і старанно трудився весь колектив, цього все одно замало, щоб відчувати себе успішним і впевненим у завтрашньому дні. Аграрна галузь наскільки міцна по своїй природі, бо виживає практично за всіх умов, настільки й уразлива до різного роду коливань на ринку.

— Важко знайти стабільнішу і вигіднішу культуру, ніж кукурудза, — каже Василь Андрійович. — Жартуй не жартуй, а це і справді королева полів. Але хіба тисяча гривень за тонну — це королівська ціна?

Може видатись парадоксом, але гарний врожай зернових знецінив значну частину культур на двадцять — тридцять відсотків. А в той же час чимало інших, так би мовити технічних складових врожаю, на стільки само подорожчали. Спробуй в такій ситуації вести прибуткову справу.

З дня у день у господарстві трудиться близько півтисячі людей. Про те, що на селі панує безгрошів'я та безробіття, вони і слухати не хочуть. Середня заробітна плата у господарстві перевищила три тисячі гривень, що вже вище від середніх показників по області. Але найзавзятіші механізатори, тваринники, свинарі можуть заробити у три — п'ять разів більше.

На запитання, невже в окремо взятому селі вдалось збудувати райське життя, Василь Петринюк не поспішає давати ствердної відповіді. Бо добре знає, що насправді сільське життя дуже непросте.

— Але, на диво, наші люди уміють до всього пристосуватись, — розмірковує. — Навіть до того, що у багатьох справді немає офіційної роботи. Але нічого, вижили, зуміли прилаштуватись до всього. Та хто не лінується — не скаржиться на біду та злидні. ***От ще б нашим селам та додати трохи не те що комфорту, а хоча б елементарних зручностей...***

Це щоб було де полікуватись. І щоб асортимент у місцевій крамничці не відрізнявся від столичного супермаркету. І щоб по дорозі можна було пройти — проїхати. І щоб транспортне сполучення було швидке та зручне. Ну, от, здається, і все.

Якщо розібратись, не так вже й багато потрібно сільським людям для справді щасливого життя. Бо ж вони віддають нам набагато більше...

Ірина КОЗАК.

Хмельницька область.

Фото автора.

ТОЧКА ЗОРУ

Землеробська механіка і сучасний

Майже півстоліття тому в центральній партійній газеті Радянського Союзу «Правда» вийшла фундаментальна стаття «Земледельческая механика (Проблемы и суждения)» (19. 04. 1968 р.) за авторством видатних вчених: академіка АН СРСР, вченого зі світовим ім'ям І. Артоболевського, визнаного основоположника землеробської механіки і галузі механізації сільського господарства (який після основоположника землеробської механіки, академіка В. Горячкіна найбільш продуктивно продовжив розробляти її фундаментальні основи), академіка ВАСГНІЛ, члена-кореспондента АН УРСР П. Василенка та доктора технічних наук, яскравого фахівця в галузі теоретичних основ вібраційних процесів у сільськогосподарських машинах О. Дубровського. Сам факт появи такої статті на сторінках головного партійного рупора свідчив, що іще тоді вище партійне керівництво країни (можна стверджувати, що безпосередньо Політбюро ЦК КПРС) офіційно визнавало важливість цієї науки, бачило її прямі зв'язки із найважливішою галуззю сільського господарства — механізацією і, як фактичний наслідок, втілення в життя для подальшого зростання ефективності усього сільськогосподарського виробництва, збільшення могутності держави, багатства і добробуту його населення. До речі, згадана стаття була надрукована одразу після проведення в Москві величезної наукової конференції, присвяченої 100-річчю з дня народження засновника цієї науки академіка В. Горячкіна (1868 — 1935 рр.), де були поставлені й обговорені ключові позиції землеробської механіки та теоретичних основ фактично усієї сільськогосподарської техніки.

Чому ми не серед світових лідерів виробництва сільгосптехніки?

Проаналізуємо й ми, які зміни відбулися в зазначеній галузі науки і техніки з часу згаданих подій, адже цей відрізок часу для розвитку будь-якої техніки, як і технічного прогресу загалом, дуже величезний. Про що з хвилюванням і критикою майже півстоліття тому писали наші видатні попередники та що відбувається сьогодні, тим паче, що в жовтні цього року в смт Глеваха Київської області в Національному науковому центрі «Інститут механізації та електрифікації сільського господарства» Національної академії аграрних наук України відбулася XIV Міжнародна науково-практична конференція «Сучасні проблеми землеробської механіки». Ця щорічна конференція, присвячена пам'яті академіка П. Василенка, теж зібрала керівників аграрної галузі України, видатних вчених різних напрямів і шкіл технічної галузі сільського господарства з різних країн і на якій також обговорювались актуальні питання науки в галузі аграрної інженерії, механізації сільськогосподарського виробництва і сільськогосподарського машинобудування.

Отже, які зміни відбулися в Україні в цьому питанні за цей майже півстолітній проміжок часу? По-перше, тоді фактично визначалось відставання рівня вітчизняної сільськогосподарської техніки від кращих світових аналогів і причинами цього є: низька якість сільськогосподарських машин, відсутність відповідних типів сільськогосподарських машин і механізмів для виконання низки технологічних процесів та стан, за якого не повністю використовуються резерви продуктивності машин.

На жаль, є підстави стверджувати, що істотного прогресу в загальному світовому процесі безперервного вдосконалення сільськогосподарської техніки і технологій сільськогосподарського виробництва в Україні поки що не дуже помітно. Чому ж Україна, яка ще в минулому столітті мала найпотужніше сільськогосподарське та тракторне машинобудування і яка нині мала б бути серед світових лідерів з виробництва сучасної сільськогосподарської техніки, поки що, на жаль, залишається в аутсайдерах?

По-перше, тому, що якість сільськогосподарських машин та знарядь, що виготовлялись раніше і виготовляються в Україні, досі не дуже висока. Як і півстоліття тому, у більшості випадків надійність та довговічність вітчизняних сільськогосподарських машин значно поступається світовому науково-технічному рівню. Раніше причиною низької якості вважалася відсутність необхідних високоякісних матеріалів, які використовуються під час створення сільськогосподарських машин, неможливість використання дуже надійних комплектуючих виробів (карданних валів, підшипників, зубчастих коліс, редукторів тощо), відсутність різноманітних профілів прокату, електронних засобів керування і контролю тощо.

Однак і тепер, коли виробники сучасної сільськогосподарської техніки під час створення власних машин нібито без будь-яких обмежень можуть купувати будь-який метал, комплектуючі вироби, електронні прилади і системи, їм в цілому поки що не вдається отримати зразки, що відповідають рівню світових аналогів. Винятком може бути хіба що найпростіша ґрунтообробна техніка, що виготовляється в країні, та й то за умови встановлення на неї робочих механізмів, які масово купуються за кордоном.

Відтак виникає цілком слушне запитання: «У чому ж коріння цієї багаторічної проблеми, яка для багатьох здається зовсім неподоланною у найближчі часи». На наш погляд це насамперед «традиції» і «висока культура виробництва» сільськогосподарської техніки. Це дуже ємні та комплексні поняття, що охоплюють багато важливих, взаємопов'язаних питань, починаючи від ретельного наукового відпрацювання конструкції тієї чи іншої сільськогосподарської машини, комбайна чи трактора, і закінчуючи сучасними станками та обладнанням машинобудівних підприємств, на яких працюватимуть висококваліфіковані робітники з відповідальним ставленням до своєї справи. Цілком очевидно, що створення якісної та надійної сільськогосподарської (та й будь-якої іншої) техніки відбудеться лише із застосуванням сучасних комп'ютерних методів її конструювання, ретельного, всеохоплюючого дослідження, точних розрахунків, найсучаснішого випробування, високоякісного виготовлення з гарантованим прогнозом надійності усієї машини. Крім того, оскільки надалі потрібно всіляко підтримувати так звану експлуатаційну надійність сільськогосподарських машин, то це потребує одночасної ґрунтовної розробки нових методів технічного сервісу та ремонту. Проте сьогодні такої культури виробництва і традицій на більшості підприємств галузі сільськогосподарського машинобудування України, на жаль, ще недостатньо, і, здається, найближчим часом вони самі по собі не з'являться. Та прагнути до них варто. І в багатьох випадках це потрібно починати робити навіть з першого кроку, бо в іншому разі нам залишиться роль «відсталої держави».

Агроінженерія має працювати на перспективу

А як же сучасна агроінженерна наука допомагає подоланню цих гострих проблем? На нинішньому етапі наукові дослідження в галузі землеробської механіки, і аграрної інженерії загалом, безумовно повинні спрямовуватися безпосередньо на розробку і використання її результатів у найсучасніших конструкціях сільськогосподарських машин та комплексів. Це також стосується і фундаментальних досліджень у цій галузі, які повинні працювати на глобальні перспективні розробки сільськогосподарських машин нинішнього та наступних поколінь. У цьому питанні науковці агроінженерної галузі країни нині нібито на висоті. Проте очевидно, що мати нові висококласні результати теоретичних та експериментальних досліджень і успішно виготовляти та корисно продавати в усьому світі нові сільськогосподарські машини — це зовсім різні речі.

Стосовно відсутності відповідних типів сільськогосподарських машин і механізмів для виконання низки технологічних процесів, що мало місце 45 років тому, то ця проблема в Україні вважається вже практично вирішеною, оскільки існує та постійно уточнюється науково обґрунтована концепція розроблення системи машин для виробництва різноманітної сільськогосподарської продукції. Така концепція системи машин успішно розроблена співробітниками ННЦ «ІМЕСГ» НААН, проте, на жаль, вона майже ніде не використовується.

В умовах ринкової економіки суворе дотримання цієї концепції, яка б і в майбутньому дозволила гнучко реагувати на виробництво нових технічних засобів та технологічних комплексів, що прийдуть на зміну тих, що вже вичерпали свої технічні, технологічні та економічні можливості і потребують заміни на абсолютно нові, але ще тільки потребують розробки та ретельного опрацювання, не завжди вдається. Відбувається це, на нашу думку, через відсутність у країні потужного машинобудівного комплексу, який би не тільки охоплював значну кількість позицій цієї системи, а й гнучко реагував на зміни та нові пріоритети.

Ключовим у цьому сегменті проблеми є таке питання: потрібно в Україні розробляти і виготовляти всі системи та комплекси машин для агропромислового виробництва, чи ні? Відповідь була б досить простою: так, якби усе, що виробляється в країні, було конкурентоспроможним і мало гарантований попит за кордоном. Бо при невиконанні цієї умови створювати сільськогосподарські машини, які ледве купують на внутрішньому ринку, навряд чи доцільно.

За наявності дешевої робочої сили створювати повністю механізовані потокові лінії у сільському господарстві, як це вважалася за необхідне раніше, скажімо, під час вирощування овочів, також поки що недоцільно.

Питання повного використання резервів підвищення продуктивності машин залишається актуальним і донині, оскільки цілком очевидно, що воно буде завжди важливим під час створення нової техніки та вдосконалених технологічних процесів виробництва різних сільськогосподарських культур. Ретельно обґрунтовані оптимальні робочі швидкості самохідних машин та сільськогосподарських агрегатів, співвідношення їх із шириною захвату, вагою самих машин, їх робочих органів та матеріалу, що оброблюється, напряму пов'язані з енергоємністю технологічних процесів. Тож цьому напрямку треба приділяти якомога більшу увагу, оскільки сільськогосподарські машини вітчизняного виробництва значно програють світовим аналогам саме за критерієм енергоємності. Але, на нашу думку, як раніше, ключовим питанням є ті найважливіші напрями роботи вчених і конструкторів, які працюють в інженерній галузі АПК країни, розробки яких і рухають вперед науково-технічний прогрес. Цілком очевидно, що це ефективне використання сучасних методів і засобів опису складних динамічних систем, якими є сільськогосподарські машини, на підставі яких можна отримувати оптимальні рішення з вибору параметрів і режимів їх роботи.

Стара конструкторська система нової техніки не створить

Підсумовуючи сказане, сформулюємо основні, на наш погляд, принципи і сучасного розвитку вітчизняного сільськогосподарського машинобудування, і агроінженерної галузі науки в цілому.

По-перше, не може бути подальшого ефективного розвитку вітчизняного сільськогосподарського машинобудування та достатньо помітного і ефективного впливу на нього інженерної науки без ефективного, прибуткового, платоспроможного сільського господарства.

Родинна справа фермерів Авакумових

У «Кругах» на круг збирають по 400 центнерів капусти

Коли фермери вивозять на ринок у Березне овочі, біля однієї з машин завжди найбільше людей, хоча й ціна на городину дещо вища, ніж в інших. «Так в Авакумових екологічно чисті овочі, про це всі знають», — пояснила одна з березнівчанок, яка разом з чоловіком придбала кілька мішків капусти, щоб нашаткувати на зиму.

...Стежку у фермерство, яке стало сімейною справою Авакумових, проклав глава родини Микола Сисойович, агрономом за освітою, який працював і у відділі земельних ресурсів Березнівського району, і головою колгоспу в сусідньому до Березного селі Кам'янка. Тож досвід та організаторські здібності Миколи Сисойовича дуже знадобилися у роки становлення фермерського господарства «Круги». А у 2003 році, коли його син Іван здобув вищу освіту, а також пройшов стажування в американських фермерів, керівництво господарством передав йому. А сам, залишаючись членом СФГ «Круги», і, як жартує, втручаючись у його діяльність «зовнішньо» та порадою, з головою поринув у громадську діяльність.

— 72-річний Микола Сисойович Авакумов очолює асоціацію фермерів Березнівського району, є членом громадської ради при голові райдержадміністрації, членом колегії Березнівської РДА, — каже голова Березнівського районної ради Віталій Лашта. — Він дуже активний, ініціативний в питаннях реформування сільського господарства, обстоює інтереси фермерів. Досвідченим фермером став і його син Іван Миколайович Авакумов ***(на знімку).*** Він цікавиться новинками агронауки, впроваджує їх у своєму господарстві, яке відоме у районі та області тим, що вирощує екологічно чисту продукцію.

— Наше фермерське господарство, як й інші фермери району, могли б більше обробляти землі, якби держава тому сприяла. Адже чимало селян не мають коштів, щоб узаконити своє володіння паями. А ті, хто ними володіє і має необхідну документацію, не хочуть офіційно здавати їх в оренду, щоб не мати клопотів із сплатою податку за оренду паїв. Тим часом і фермери нарікають, що процедура укладення угод на оренду паїв складна, потребує багато часу, бюрократичної тяганини і вкладення коштів, — розмірковує Микола Сисойович Авакумов.

Про свою сімейну справу розповідає з гордістю:

— Син Іван господарює розумно, його підтримує і допомагає вся наша родина, оскільки «Круги» — це сімейний бізнес. За всі роки, відколи існує господарство, син вкладав кошти у його розвиток: на придбання техніки, елітного насіння, будівництво сховищ... Бачу, що він правильний стратег: робить ставку на екологічно чисті овочі, які нині користуються великим попитом. Крім пшениці, капусти та картоплі (основних культур), сіємо ще й моркву, буряки, гречку, сою. На вирощене є постійні замовники, так що проблем із збутом у нас немає. А своє сховище дозволяє зберігати зібрані картоплю та капусту до часу, коли ціни на них на ринках дещо зростають. А Іван мій вміє не лише вирощувати, а й продавати вирощене.

— Ми уже вісім років не оремо землю, а застосовуємо безвідвальний обробіток грунту, — розповідає керівник СФГ «Круги» Іван Миколайович Авакумов. — Для наших поліських земель потрібна органіка. Тож ми дотримуємося принципу: зерно збираємо, а подрібнену солому віддаємо землі. А щоб вона швидко розкладалася, вносимо відповідні бактерії. Весною замість селітри обробляємо поля азотофіксуючими бактеріями, які уловлюють з повітря азот, необхідний для росту рослин. Дуже важливо, що ми купуємо якісне голландське насіння, розсаду капусти вирощуємо у палетах під агроволокном. Розсаду садимо посадочною машиною, щоб не наймати людей (цим економимо кошти на зарплаті) і дотриматися агротехнічних вимог по термінах посадки.

Близько за містом розміщені поля капусти фермерського господарства «Круги» — їх видно з обійстя Івана Авакумова. Ранню і середню Авакумови вже зібрали і продали, а ось цю пізню не поспішають зрізувати: кажуть, за нинішньої теплої осені хай ще побуде у полі, бо цей сорт може зберігатися у сховищі аж до Великодня. Зараз зрізають і вивозять до замовників та на ринки сорти капусти, що використовується для шаткування - заготівель на зиму. Білокачанна цьогоріч видала до 400 центнерів з гектара. Добре вродила — у середньому по 280 центнерів з гектара — і картопля, на яку непогана ціна на ринку. А пшениці молотили по 50 центнерів з гектара. Авакумови сіють лише яру пшеницю, бо по структурі сівозмін сіяти озиму не виходить: пізно збирають сою і капусту.

— Хто ж допомагає поратися з усім цим господарством? — цікавлюсь у батька і сина Авакумових.

— Усі гуртом і справляємось, — каже Микола Сисойович. — Родиною, бо ж це сімейний бізнес. Серед найманих працівників лише один механізатор, інколи запрошуємо сезонних робітників. Іван любить сам давати всьому лад. Мене це дуже тішить, як і те, що його син, а мій онук Роман, який обзавівся власною сім'єю, натякає, щоб і собі стати фермером. Я тому й не дивуюсь, що усіх нас, Авакумових, тягне до землі. Мабуть, це у нас на генному рівні, бо і мій батько Сисой Артемович Авакумов ще у 1932—1933 роках був головою колгоспу на Житомирщині. Пізніше я теж очолював колгосп у Кам'янці, а тепер господарюють на землі мої сини та онуки.

Олександра ЮРКОВА.
Рівненська область.
Фото автора.

етап розвитку вітчизняного сільгоспмашинобудування

У світі немає випадків, коли країна з високорозвиненим сільськогосподарським виробництвом не має власного високоефективного сільськогосподарського машинобудування і навпаки. Ці дві галузі не тільки кровно взаємопов'язані між собою і досить прибуткові, вони ніколи не бувають обмеженими щодо прибуткового збуту продукції тільки власною територією. А якщо так, то вони повинні ефективно стимулювати прибутковість одна одної і тримати приблизно однаковий рівень розвитку. Україна не повинна бути винятком з цієї майже аксіоми.

По-друге, дилема про те, чи повинна Україна потрапляти у повну, занадто дорогу залежність від іноземної техніки і технологій у сільському господарстві, чи триматись (або повертатись) за дешеві й примітивні власні технологічні схеми, чи вона має бути остаточно подолана. Тут держава повинна обрати єдиний правильний шлях — шлях структуризації, оновлення і нарощування національного сільськогосподарського машинобудування з використанням новітніх ґрунтовних розробок вітчизняних вчених, а також сучасних науково-технічних досягнень світу. При цьому це треба робити і за рахунок прибутків від виробництва сільськогосподарської продукції, і за рахунок відтворювального процесу в самому машинобудівному комплексі.

На нашу думку, і вона має підтримку серед вчених, **необхідне раціональне поєднання імпорту новітньої зарубіжної техніки сільськогосподарськими підприємствами та прискорене налагодження, освоєння і подальше нарощування виробництва вітчизняних конкурентоспроможних техніки і технологій.** Причому робити це треба не на «порожньому місці», а на базі колись потужних заводів машинобудівного комплексу країни. Початком такого імпульсу в галузі сільськогосподарського машинобудування може бути економічне і законодавче стимулювання на державному рівні кооперування та інтеграції з іноземними фірмами на базі загальних капіталів, а також залучення іноземних кредитних ресурсів. І це насамперед повинно стосуватись складної сільськогосподарської техніки для виробництва основних для України продовольчих культур: пшениці, ячменю, кукурудзи, соняшнику, цукрового буряку, ріпаку тощо.

По-третє, необхідно майже докорінно реорганізувати і поставити на сучасну основу наукові дослідження, конструкторську роботу та запуск у виробництво нових сільськогосподарських машин. Тієї величезної і громіздкої системи основних етапів створення нової сільськогосподарської техніки, яка мала місце раніше, не повинно бути. В сучасних умовах, коли в країні майже відсутні головні спеціалізовані конструкторські бюро заводів сільськогосподарського машинобудування, які просто зникли і, мабуть, ніколи вже не відродяться, маємо створити невеликі за чисельністю колективи, але з дуже добре підібраним складом науковців, які багато років працюють і мають успіхи у відповідному напрямку досліджень, конструкторів з достатнім досвідом, інженерів, випробувачів і навіть техніків. Саме цим колективам треба ставити завдання зі створення і відпрацювання до рівня кращих світових аналогів складної сільськогосподарської техніки, яка вкрай потрібна вітчизняним виробникам сільськогосподарської продукції. **Уже, мабуть, треба остаточно звикнути, змиритись і бути постійно готовими до того, що істотної фінансової підтримки для всіх етапів створення складної сільськогосподарської техніки з боку держави не буде.** А що в цьому разі потрібно робити? Відповідь майже очевидна: дослідження, проектування і розробка нових сільськогосподарських машин мають бути справою тих, хто її вироблятиме, продаватиме і матиме від цього прибуток. От тоді усі виконавці (що зібрані під одним дахом) і будуть зацікавлені у плодах своєї справи — і професор, і конструктор, і технік! А щоб отримувати цей прибуток і відповідну (велику) заробітну платню, треба буде працювати «не за страх, а за совість», працювати якісно, працювати талановито і швидко з відповідно високою зацікавленістю і віддачею усіх виконавців проекту. До речі, тільки така система зможе сама дуже швидко позбавлятись від недбалих працівників. Це, на нашу думку, також є аксіомою.

Для створення таких творчих колективів і надання їм можливостей для плідної і продуктивної роботи повинні відповідним чином попрацювати Національна академія аграрних наук України, інші наукові та освітянські установи галузі механізації та електрифікації сільського господарства, департамент міністерства.

Справжня галузева наука завжди робиться на замовлення

Отже, якщо ми з вами прагнемо до прогресивного розвитку сільськогосподарського машинобудування України, в минуле назавжди повинні відійти довгострокові договори по НДР і ДКР (розтягнуті на довгі роки) і паперові звіти з «паперовими» сільськогосподарськими машинами та технологіями, процентівками та закриттям етапів тощо. На зміну мають прийти реорганізовані гнучкі науково-конструкторські колективи, які робитимуть не те, що вміють, а те, що вкрай потрібно галузі АПК. Як не раз підкреслювали класики аграрної науки (і так роблять в усьому цивілізованому світі) — справжня галузева наука завжди робиться на замовлення. При цьому проектування новітніх сільськогосподарських машин повинне тривати не декілька років, а декілька місяців. Сучасні найпотужніші комп'ютерні системи з відповідним програмним забезпеченням і методи моделювання та проектування, інформаційні технології, дуже відпрацьована і визнана в усьому світі багатономенклатурна елементна база (високонадійні вузли і агрегати), яка може бути використана (і вона вже багато років успішно використовується в усьому світі), власний і чужий досвід дослідження, проектування і конструювання будуть запорукою успішного втілення у життя цього положення. І не сліпе копіювання, або перелицювання старих розробок, і не згубна для виробництва масова закупівля ліцензій на іноземні конструкції, а власні потужні напрацювання для створення і виробництва нових сільськогосподарських машин високого технічного рівня.

Потрібно відмовитися від виготовлення недосконалої техніки

Країні вкрай і якомога швидше та активніше потрібно включитися у загальносвітовий процес безперервного створення і вдосконалення техніки та технологій для сільськогосподарського виробництва. **А тому треба якомога швидше відмовлятись від тези про те, що ми можемо виключно для потреб внутрішнього ринку виготовляти не дуже відпрацьовані, не дуже досконалі, прості, але дешеві сільськогосподарські машини. За великим рахунком, це шлях в нікуди, оскільки непомірні подальші витрати на техобслуговування, ремонт, переналагодження, а головне — прямі втрати внаслідок неякісного виконання технологічних процесів, збільшують вартість машин у три—чотири рази.** Яка країна може собі дозволити такий ганебний стан для власного сільського господарства? Потрібно не «металобрухт» нашвидкоруч виготовляти, а одразу створювати кращі, конкурентоспроможні зразки сільськогосподарської техніки, що потребуватиме значного підвищення рівня її надійності, яка повинна забезпечуватись відповідними точними теоретичними розрахунками, методично правильно поставленими достовірними експериментальними дослідженнями, ретельними ресурсними випробуваннями на стендах, шляхом застосування високоякісних матеріалів, досконалих технологій виготовлення усіх деталей і вузлів та якісного (без молотка та зубила) складання і точного, тонкого налагодження.

Безумовно, все це потребуватиме вирішення ще й цілої низки вкрай важливих проблем, які пов'язані з підвищенням якості менеджменту, рівня маркетингу, реорганізації системи продажу та подальшого сервісу сільськогосподарської техніки тощо. Тут також необхідно наполегливо шукати гнучкі сучасні методи вивчення потреб ринку, які дадуть змогу задовольнити потреби усіх товаровиробників, що працюють за різними організаційними формами, знайти своє місце на світовому ринку, вибороти це місце у нелегкій конкурентній боротьбі.

Як відновити роботу напівзруйнованих підприємств?

Залишається ключовим питання відродження виробництва сільськогосподарської техніки на фактично зупинених або зруйнованих підприємствах машинобудівного комплексу країни. Питань тут справді дуже багато. Як ефективно організувати колективи працівників (висококласних робочих, складальників, технологів), забезпечити фінансування й поставки комплектуючих виробів, налагодити співпрацю із суміжниками з інших галузей промисловості, докорінно оновити верстатний парк, придбати інше найсучасніше обладнання тощо? Але й тут відповіді знайти можливо, скажімо, відмовляючись від заводів-гігантів, які були в минулому, перетворити їх на невеликі складальні виробництва з гнучкими технологіями. В цьому питанні у нас немає іншого шляху, як переймати досвід провідних світових фірм, що виробляють сільськогосподарську техніку і продають її в усьому світі, і які в одних випадках мають дуже гігантські структури, а в інших — це невеликі складальні виробництва, які також не працюють збитково. Іноземні фірми, що випускають сільськогосподарську техніку сучасного технічного рівня, прибутково працюють виключно за одних і тих же принципів та організаційних форм. Чому ж Україна повинна шукати в цьому питанні якийсь свій особливий шлях? Варто вміло використати чужий досвід, перенести його собі, у подальшому доробляючи, вдосконалюючи і т. ін.

Якщо вдасться втілити в життя ці та інші невідкладні заходи, з'явиться можливість одразу направити сільськогосподарське машинобудування країни на першочергове забезпечення сільськогосподарських підприємств конкурентоспроможними технологічними системами для землеробства та тваринництва в різних формах і умовах їх господарювання.

Як уже неодноразово зазначали відомі фахівці, маючи власну не завантажену і майже призупинену промисловість, занадто дорого і економічно недоцільно масово закуповувати комбайни, сівалки та іншу складну сільськогосподарську техніку за кордоном, втрачаючи внутрішній ринок, величезні валютні кошти і робочі місця для зайнятості власної робочої сили.

Отож ці та деякі інші конкретні кроки дадуть можливість Україні за короткий час подолати помітне відставання її галузі сільськогосподарського машинобудування та стати в цьому питанні в один ряд з високорозвиненими країнами світу.

**Григорій КАЛЕТНІК,
голова Комітету
Верховної Ради України
з питань аграрної політики
та земельних відносин,
академік НААН;
Валерій АДАМЧУК,
академік НААН;
Володимир БУЛГАКОВ,
академік НААН.**

Узгоджено тематику українсько–американських навчань «Сі Бриз–2014», визначено пріоритетні завдання, а також склад сил та засобів, що залучатимуться від кожної з країн–учасниць, структуру бойової організації та штабів, райони проведення спільних навчань, *повідомив керівник робочої групи ВМС ЗС України капітан I рангу Ігор Терьохін*

Колегія Державної інспекції ядерного регулювання України перенесла на початок грудня розгляд державної експертизи звіту стосовно безпеки заводу з виробництва ядерного палива, про що на засіданні колегії *повідомила голова Держатомрегулювання Олена Миколайчук (УНН)*

До Дня працівників радіо, телебачення та зв'язку

«Можна робити і шоу, але у нас інша ніша»

Наприкінці цього місяця парламентський телеканал «Рада» відзначає своє 15-річчя. Це єдиний спеціалізований канал, що не має аналогів на пострадянському просторі. Вітаємо колег з професійним святом і наближенням ювілею та пропонуємо читачам інтерв'ю з директором каналу «Рада» Ігорем Толстих.

— Ігоре Михайловичу, коли дебютував канал «Рада», ви тут ще не працювали. А які враження були зі сторони?

— Які враження могли бути від каналу, що виходив «у приймах» на Першому національному, і то дуже стисло — «Щоденник сесії Верховної Ради» та в кінці тижня — підсумковий «Парламентський вісник»? Та й потім, коли з'явилася ліцензія, супутник і власний ефір, канал висвітлював діяльність парламенту — і більше нічого. Тобто Рада не працює — і канал не працює.

— Здавалося, це єдиний телеканал, у якого повно зайвого ефірного часу!

— Тоді канал позиціонував себе як «головний політичний». Коли я прийшов, у березні ц. р., ми створили редакційну раду, тобто ніби внутрішнє самоврядування, і вирішили, що залишатися суто «політичним» — це звуження рамок, а канал мусить бути повноцінно інформаційно-пізнавальним.

— Окрім парламентських трансляцій, що собою являє все інше?

— Ми намагаємося працювати для максимально широкого кола глядачів. На каналі з'явилися навіть дитячі голоси. Робимо таку програму «Рада очима молоді» — це цілий цикл, де школярі розповідають про парламент одноліткам. Свого часу Голова Верховної Ради проводив зустріч з Малою академією наук, і ми там пригледіли собі цікавих старшокласників, провели кастинг і відібрали кілька пар хлопців і дівчат, вони тепер і є ведучими цієї програми. Це елементарні пізнавальні речі для майбутніх виборців: як сюди потрапляють народні депутати, як ухвалюються закони, що діється в кулуарах, яка структура парламенту, що таке перше та друге читання. Розповідають про саму споруду та її історію. Це ніби наглядні екскурсії.

— Ваш попередник якось казав, що ідеалом для каналу могло бути щось схоже на шоу Шустера, не буквально, але так само розраховане на азартний глядацький інтерес.

— Звісно, можна робити шоу, якщо поставити собі таке завдання. Це те, на чому заробляють гроші та рейтинги великі канали. Але наш канал займає просто іншу нішу, яка на нашому телебаченні майже порожня. Повторюю: це інформаційно-пізнавальний формат. Тут усе, як у людей, зокрема новини спорту і культури. Спершу на каналі працювало семеро журналістів, бо тоді навантаження було меншим, тепер 25, вакансій нема, і людей уже не вистачає, оскільки ми збільшили виробництво власного продукту. Окрім згаданої програми для школярів у нас є й інші пізнавальні передачі. Приміром, «Парламентська приймальня». Вона спрямована на формування культури спілкування між виборцями та депутатами. Елементарно: як написати депутатові листа, потрапити на прийом і таке інше. Або програма «Парламенти світу» — розповідаємо, в яких країнах які парламенти і чим вони відрізняються від нашого. Є два пізнавальні ток-шоу. Одне — «Молодіжний парламент». Тут молодь обговорювала актуальні законопроекти — про гендерну політику, утилізацію сміття, молодіжне безробіття, генно-модифіковані добавки. Інший проект ток-шоу готуємо спільно з кафедрою парламентаризму Академії управління при Президентові України. Він називається «Парламентаризм і сучасність». Про що йдеться? Є уявлення про класичний цивілізований парламентаризм, і ми це порівнюємо з нашою ситуацією, запрошуємо науковців, вони пояснюють, чому у нас є певні відхилення від класичного зразка.

— Тобто знову приходять «говорящі голови», яких у вас і без того надто багато. А є можливість, щоб не якісь розумні дядьки про це розказували, а просто самим поїхати до Лондона і зняти програму про британський парламент?

— Ні (*сміється*), наша база не дозволяє. Саме телевізійне обладнання більш-менш відповідає сучасним запитам. І то — ми не маємо пересувних телевізійних станцій. Приміром, якщо збереться віче на Майдані, ми не зможемо зробити звідти прямої трансляції, а не те що виїхати до Лондона! Уявіть, у нас єдиний автомобіль, який обслуговує і знімальні групи, і поїздки в банк чи в аеропорт. Зате маємо супертехнічні можливості записувати все, що відбувається у приміщеннях Верховної Ради.

— Отже, вас можна назвати монополістами у виробництві парламентських новин?

— Можна.

— І ви можете продавати цей продукт іншим каналам?

— Те, що їм цікаво, вони й самі можуть знімати — це передусім картинка у сесійній залі при розгляді певного закону, дискусій чи скандалів. Але ж це тільки верхівка айсберга. Скажімо, вони практично ніколи не ходять на засідання комітетів та комісій, де розробляються важливі законопроекти. А ми це робимо регулярно, потім опрацьовуємо й видаємо в ефір.

— Чи можна назвати ваш канал рейтинговим?

— Ми не робили спеціальних підрахунків. Але суспільний запит очевидний. У нас укладені угоди з сотнями кабельних мереж, і от коли десь на місцях під час транслювання нашого каналу стануться якісь технічні неполадки, то нам, як кажуть, обривають телефони, і це вже свідчення певного рейтингу.

— Зі святом вас і подальших успіхів!

— Навзаєм!

Розмовляв Віталій ЖЕЖЕРА.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Привітання Голови Верховної Ради України

Дорогі друзі!

Щиро вітаю вас із професійним святом — Днем працівників радіо, телебачення та зв'язку.

На вас покладено надзвичайно відповідальне завдання — задовольняти зростаючі потреби суспільства в об'єктивній та неупередженій інформації, надійному та якісному зв'язку. І ваша діяльність у цьому напрямі є важливою передумовою подальшого розвитку України як цивілізованої держави, її інтеграції у світовий інформаційний простір.

Саме правдиве і оперативне інформування про суспільно-політичні, економічні та культурні події, які щодня відбуваються і в нашій країні, і у світі, багато в чому впливає на формування суспільної думки, світогляду, громадянської позиції сучасного українця.

Переконаний, що і надалі ваші знання, досвід, енергія, небайдужість будуть спрямовані на утвердження демократії, прав і свобод кожного громадянина Української держави.

Бажаю вам міцного здоров'я, добробуту, наснаги, нових творчих звершень!

Володимир РИБАК.

ЗАХОПЛЕННЯ

Ви бачили фіалку у формі... оси?

На першій в Україні виставці мініатюрних кімнатних фіалок у Вінниці відвідувачам показали незвичайну квітку, за формою і кольором схожу... на справжню осу!

Осінній бал дюймовочок

Організували виставку члени вінницького клубу «Сенполія-Центр», який очолює знаний у краї фіалкар **Валентина Тарасюк (на знімку)**.

— Мініатюрним фіалкам приділяють невиправдано мало уваги, — розповіла кореспонденту «Голосу України» пані Валентина. — Більшість квітникарів і колекціонерів віддають перевагу їхнім «старшим сестрам». І лише одиниці вирощують квіти з крихітними пелюстками. Я 15 років займаюся фіалками. У два останні захопилася мініатюрними рослинами. Маю можливість порівняти — і зізнаюся щиро, що «молодші сестрички» чарівніші. Вони немов мініатюрні Дюймовочки. Така краса — словами не передати! Як не показати її іншим?

Пані Валентна була надзвичайно здивована, коли дізналася, що фіалкарі, яких немало в нашій державі, ще жодного разу не влаштовували виставку мініатюрних квітів. Вінничани вирішили ліквідувати цю прогалину. На їхнє запрошення відгукнулися колекціонери мініатюрних рослин з різних куточків держави. Виставка відбувалася в обласному краєзнавчому музеї міста над Південним Бугом. Відвідувачам показали понад сто сортів рослин-крихіток. Серед них — і найновішої селекції. Наприклад, з квітами, що нагадують лісові дзвіночки. Найбільш незвичними за формою і кольором виявилися рослини, у всьому схожі на справжню осу. Вивели цей сорт російські селекціонери. Як стверджує фіалкар Валентина Тарасюк, усі новинки селекції надходять до нас переважно з Москви, найчастіше — з тамтешнього «Будинку фіалки».

— Мініатюрні фіалки — це результат роботи генетиків, — пояснює співрозмовниця. — Можливо, вони й хотіли б вирости більшими, але такими їх створили селекціонери...

Кольорів більше, ніж у веселки

Валентина Тарасюк каже, що у мініатюрних сенполій (саме такою є правильна назва кімнатних фіалок) надзвичайно велика гама кольорів і відтінків. Принаймні значно більше, ніж у веселки. А ще у них дуже гармонійно формується розетка, вона до досконалості симетрична. Квітнуть довше порівняно із стандартними рослинами. Менше часу відпочивають після цвітіння, всього лише місяць (у стандартних рослин цей період — 2—3 місяці). Букет фіалок-крихіток настільки маленький, що має в діаметрі не більше 8 см — утричі менше від звичайних.

— Перші мініатюрні фіалки надійшли з Америки, — розповідає Валентина Тарасюк. — Нам дісталися від москвичів. У моїй колекції вони з'явилися два роки тому. Нині їх понад сто сортів. Загалом маю сімсот видів.

Селекціонерів, які працюють із мініатюрними фіалками, у нашій країні можна порахувати на пальцях однієї руки. Принаймні так стверджує керівник вінницького клубу фіалкарів. Одним з них є вінничанка — член журі московського «Будинку фіалок», автор понад сотні сортів сенполій Олена Лебецька.

— Нещодавно пані Олена, яка також є членом нашого клубу, поділилася тим, що почала роботу над селекцією мініатюрних фіалок, — розповідає Валентина Тарасюк. — Чимало сортів стандартних рослин Олени Лебецької знають у багатьох країнах світу. Віримо, що вона заявить про себе й новими видами крихітних сенполій.

Віктор СКРИПНИК.

Вінниця.

Фото надане Валентиною Тарасюк.

Спершу на каналі працювало семеро журналістів, тепер 25, вакансій нема

Відбулася телефонна розмова Віктора Януковича з Жозе Мануелем Баррозу

У п'ятницю відбулася телефонна розмова Президента України Віктора Януковича із Президентом Європейської Комісії Жозе Мануелем Баррозу **(на знімку)**. Про це **повідомляє прес-служба глави держави**.

Президенти обговорили питання європейської інтеграції України в контексті підготовки до Саміту «Східного партнерства» у Вільнюсі в листопаді 2013 року.

Нас чекатимуть до останнього моменту

Ситуація, що склалася навколо виконання Україною трьох вимог-критеріїв Європейського Союзу для підписання Угоди про асоціацію на Вільнюському саміті Східного партнерства 28—29 листопада, стала предметом обговорення прем'єр-міністра Республіки Польща Дональда Туска з Головою Європейського парламенту Мартіном Шульцом та уповноваженим ЄП Олександром Кваснєвським.

«Польща докладала старань завдяки таким особистостям, як Олександр Кваснєвський, але польський уряд і президент також упродовж багатьох років активно діяли» задля реалізації підписання зближення України з ЄС, — підсумував розмову з О. Кваснєвським Д. Туск. Однак нині «всі відчуваємо, що бар'єри на шляху до фіналу дедалі серйозніші», — додав прем'єр.

У ході зустрічі глави польського уряду з головою Європарламенту «українське питання» також було на одному з центральних місць. На цьому наголосили обидва співрозмовники, аналізуючи її результати. Зокрема, Д. Туск підкреслив: «Ми дуже сильно підтримуємо процес зближення України з Європейським Союзом. Знаходимось близько — маємо таку надію — на завершення переговорів про асоціацію, але одночасно обоє висловлюємо стурбованість, якщо йдеться про стандарти ставлення до опозиції в Україні. В цьому контексті звертаємо особливу увагу на ситуацію колишнього прем'єра Юлії Тимошенко. Відносини між владою і опозицією в країні, яка хоче асоціації з ЄС, повинні бути чесними і прозорими».

На думку М. Шульца, «уряд країни, щодо якого існує підозра, що політизує правосуддя, не може сподіватися, що будуть реалізовані кроки в напрямку підписання Угоди про асоціацію України з ЄС». Президент ЄП підкреслив: «як представник європейських соціал-демократів, кажу: дозволу на політизований вимір справедливості абсолютно не може бути».

Водночас у Варшаві «усвідомлюють сильний тиск, який чинить на Україну Росія, й те, що в Україні не всі є ентузіастами зближення країни з Європою», — заявив Д. Туск, тому «Польща тим паче й надалі діятиме на користь завершення процесу» асоційованого членства нашої держави в ЄС.

Прем'єр-міністр Польщі запевнив, що переконуватиме європейських лідерів «не використовувати жодного претексту для загальмування процесу зближення України з ЄС». Йому вторив Голова Європарламенту, який підкреслив, що фракції ЄП повністю поділяють польську точку зору.

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.
Варшава.

Берлінський експерт: ЄС пропонує застосувати вибіркове правосуддя

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Європейські фахівці з проблем Східної Європи нині продовжують обговорювати перспективи України підписати Угоду про асоціацію з ЄС наприкінці листопада на саміті «Східного партнерства» у Вільнюсі. Ситуація загострилася після того, як український парламент переніс розгляд законопроекту, який дозволив би Юлії Тимошенко виїхати на лікування до Німеччини.

— Пане Бьольке, з якої причини ЄС вирішив стати на цей слизький шлях? Як ви оцінюєте ситуацію, що склалася?

Евальд БЬОЛЬКЕ: — Усе дуже просто. Було зроблено спробу пов'язати політичні та юридичні процеси. Чому? Бо ми кажемо, що Генеральна прокуратура в Україні не вільна від політичного впливу. І так утворювалася пастка. Тепер ЄС повинен заявити, що на підставі ним самим сформульованих критеріїв він не може підписати Угоду про асоціацію.

Я завжди казав, що ці два процеси не можна пов'язувати між собою.

— Утім, на кін поставлено трохи більше, ніж свобода пані Тимошенко...

— Я теж так думаю. Я завжди відкидав бажання розглядати українсько-європейські відносини через призму справи Тимошенко. Тимошенко — частина системи влади в Україні. Навіть коли правова система ЄС стикається із силовою системою в Україні, то їй не можна шукати ексклюзивні підходи.

— Це значить, що ми не можемо рухатися далі, щоб хтось не втратив обличчя?

— У тім-то й річ! У цій правовій колізії хтось повинен втратити обличчя: ЄС, (голова Європейської комісії Мануель. — **В. Т.**) Баррозу, всі, хто поєднав разом непоєднувані речі, комісар (з питань розширення ЄС Штефан. — **В. Т.**) Фюле, котрий в усіх своїх виступах казав, що справа Тимошенко має бути вирішена.

А тепер український парламент цей закон відклав...

— Що ви думаєте, як тепер розвиватимуться події?

— Це дуже важко передбачити. Європа закусила вудила, бо не може вийти із цієї ситуації без іміджевих втрат. А Україна поки що не хоче грати в цю гру, і в неї для цього є вагомі підстави. Політично проблематичні, але юридично зрозумілі.

— Де вихід?

— Крім помилування, я не бачу великих шансів розв'язати проблему. Президент, звичайно, може помилувати Тимошенко. Інше питання, що йому важко буде пояснити своє рішення українцям.

Віктор ТИМЧЕНКО.
Берлін.

Надію ще не втрачено

ОГЛЯД ЗАРУБІЖНИХ ЗМІ

Без перебільшення, цими днями українська тематика є однією з провідних у найвпливовіших друкованих виданнях та електронних інформресурсах Європи та Сполучених Штатів.

Крім докладної інформації про неухвалення останніх «євроінтеграційних» законів під час засідання Верховної Ради минулого вівторка на тлі запеклих суперечок між провладним та опозиційним таборами, про рішення Європарламенту продовжити місію Кокса—Кваснєвського фактично до проведення Вільнюського саміту наприкінці листопада, про посилення російського тиску на Україну західні медіа, із залученням думок експертів та політиків, намагалися спрогнозувати подальший розвиток подій довкола єдиного питання: чи буде підписано Угоду про асоціацію між Україною та Європейським Союзом?

Узагальнюючи згаданий вище перебіг подій, переважна більшість ЗМІ наголошувала на такому. По-перше, шанси на підписання Угоди про асоціацію між Україною і ЄС зменшуються. По-друге, в Євросоюзі хоч і не приховують розчарування через зволікання з рішенням стосовно Юлії Тимошенко, але останню надію, схоже, ще не втратили.

До того ж прогнози — різні: від песимістичних до обережно оптимістичних.

Наприклад, німецькі медіа вважають, що підписання Угоди про асоціацію стає «дедалі менш ймовірним». **Як стверджує «Німецька хвиля»** з посиланням на думки експертів, якщо ситуація залишиться без змін і питання з Тимошенко, як і раніше, не буде вирішене, то «нам доведеться ясно сказати «ні» підписанню Угоди про асоціацію з Україною». Хоча, на думку згаданого інформресурсу, «це не означає, що такий документ не буде підписаний ніколи. Просто доведеться переглянути своє ставлення до цієї теми. Двері для України в Європу, звичайно, не зачиняться. Утім політичні ігри, в які грають у Верховній Раді, не додають престижу цій країні».

Британські ЗМІ також зазначають, що засадничою умовою досягнення успіху у Вільнюсі є розв'язання українським керівництвом проблеми так званого вибіркового правосуддя. **Як підкреслює Бі-бі-сі**, попри те, що за останні кілька місяців офіційний Київ досяг прогресу в проведенні реформ, «переконлива відповідь на стурбованість ЄС щодо вибіркового правосуддя в Україні є ключовою для того, щоб керівники країн ЄС приїхали на саміт у Вільнюсі, будучи впевненими, що прийшов час підписати Угоду про асоціацію між Україною та Євросоюзом».

Оптимістичніше на підписання угоди **дивиться польська «Жеч Посполита»**. З посиланням на високопоставлене дипломатичне джерело у Брюсселі газета пише, що остаточне рішення щодо долі асоціації буде прийняте не 18—19 листопада главами МЗС країн ЄС, а, ймовірно, перед самим самітом у Вільнюсі. До того ж, наскільки могу видання, Угоду про асоціацію між Україною та Євросоюзом можуть підписати і до звільнення Юлії Тимошенко, якщо Президент України візьме на себе зобов'язання вирішити це питання. Понад те, **«Нью-Йорк таймс» вважає**, що «російський тиск може забезпечити можливість для президента Януковича домовитися з Європейським Союзом і без звільнення пані Тимошенко. Європейські офіційні особи, — пише газета, — вже повідомили, що деякі з країн ЄС виступають за підписання угоди навіть без звільнення Тимошенко, побоюючись, що Україна знову буде втягнута до російської сфери впливу».

Прикметним можна вважати й те, що дедалі більше західних ЗМІ не лише інформують про потужний політичний та економічний тиск на Україну з боку офіційної Москви, а й почали відверто критикувати європейських лідерів за явну пасивність у цій ситуації. Приміром, «Нью-Йорк таймс», пишучи про російські погрози в намаганні перешкодити євроінтеграції нашої держави, вважає, що «європейці мусять бути готовими для того, щоб забезпечити Україні аварійне постачання газу та кредит за участі МВФ». На думку цього видання, Києву треба надати значно більші фінансові ресурси для тривалої економічної війни з Росією, ніж той мільярд євро на сім років, що пропонує Євросоюз у рамках Угоди про асоціацію. Таку думку висловлює й британська **«Файненшл таймс»**. «Якщо Україна прийме пропозицію ЄС, — наголошує газета, — Росія напевне влаштує їй неприємності. Тому ЄС та МВФ повинні бути готові до надання допомоги Україні, щоб та змогла подолати наслідки російської відплати».

Впливова **«Вашингтон пост»** у своїй редакційній статті також закликала Захід зробити все для порятунку української економіки, якщо «президент Янукович та Партія регіонів ухвалять правильне рішення». Газета впевнена: після підписання Угоди про асоціацію Брюсселю та Вашингтону слід надати Україні повну підтримку. «Крім ймовірних російських санкцій, — зазначено у редакційній публікації, — протягом найближчих місяців країна може опинитися під загрозою дефолту й терміново потребуватиме позик від Міжнародного валютного фонду чи приватних фінансових структур».

Підготувала
Ольга ІЩЕНКО.

ПРОГНОЗИ

Олександр Рар: «Є три варіанти розвитку подій»

На прохання кореспондента «Голосу України» Віктора Тимченка своїм поглядом на ситуацію навколо звільнення Юлії Тимошенко для лікування в Німеччині та підписання Угоди про асоціацію України з Європейським Союзом ділиться один з найвідоміших німецьких політологів — фахівців зі Східної Європи Олександр РАР.

Певності в обставинах, що склалися, немає.

Тут занадто багато інтриг затялося в останній момент. Я завжди казав, що українська дипломатія — дуже хитра й, урешті-решт, їй удасться всидіти на двох стільцях, отримати й у Росії, і в Європі. Але, судячи з теперішньої інформації або з осколків інформації, які є, створюється враження, що Україна просто впаде між стільцями, що й один стілець зникне, й інший. Бо, очевидно, Україна виходила з того, що Асоціація буде підписана, всупереч тюремному ув'язненню Юлії Тимошенко, і що європейці все-таки зрозуміють, що їм треба боятися Росії й потрібно рятувати Україну з лап російського ведмедя. Що в жодному разі це підписання відбудеться.

Вони повинні слухати інших розумних людей, які подавали інші сигнали, і повірити в політику цінностей або елемент політики цінностей, що переважає в європейській зовнішній політиці. Не тільки геополітика, а й політика цінностей. Її українські геостратеги повинні зрозуміти й побачити, або захотіли побачити. Тепер, я думаю, у них просто відкриваються очі, вони розуміють, що Асоціація може бути не підписана. Тому експерти вважають, що зараз є три сценарії подальшого розвитку подій.

Перший сценарій: вони все-таки випускають Тимошенко якимось чином, і Угоду буде підписано. Просто ні про що інше вже немає коли думати, потрібно рятувати ідею асоціації. Бо занадто багато українців у неї повірили, і розчарування в Україні буде диким, якщо Угоду не буде підписано. Непідписання небезпечне, бо потрібні будуть нові ініціативи убік Європейського Союзу й Міжнародного валютного фонду, щоб одержати гроші від Заходу. Щоб стабілізувати власну фінансову систему, яка перебуває не в кращому стані. Без грошей економіка може потрапити в зону високої турбулентності.

Другий сценарій, звичайно, той, що Угоду не буде підписано через те, що Янукович і Партія регіонів вважатимуть, що Юлію Тимошенко ні за яких умов не можна випускати, що вона занадто небезпечна, політично небезпечна на волі або в тій же Німеччині. Тому не підпишуть, підуть на конфлікт із Європейським Союзом і вимушено звернуться знову до Росії. Росія відчинить двері, буде дешевий газ, будуть інвестиції: російські — до України, українські — до Росії. Росія піде на більші поступки, віддячить Україні за те, що вона не пішла в Європу, а пішла в Митний союз. Короткострокові вигоди будуть. Але потім виникнуть зовсім інші питання. У тому числі й питання про суверенітет України.

І **третій варіант**, про який теж зараз раптом почали говорити, — до речі дуже логічний, по-моєму, він може навіть стати найімовірнішим варіантом. За ним Україна та Європейський Союз домовляться найближчими днями про те, що заміть вільнюського саміту потрібно почекати ризький саміт. У наступному році інша балтійська країна, а саме — Латвія, переймає президентство в Європейському Союзі, і латиші готові будуть доробити те, що недоробили литовці. Тобто, провести саміт Україна — ЄС у Ризі. І там можна буде урочисто підписати цю саму Асоціацію. Тобто, інакше кажучи, підписання документа відкладуть. Цю ситуацію можна буде пояснити. Може бути, що виграють навіть усі сторони.

Але, знов-таки, є ризик, що за півроку багато подій може відбутися. Європейський Союз може втратити терпіння. Або опозиція однаково буде мобілізувати людей проти Януковича. Та й Росія може ощиритися й остаточно образитися. І вигадати нові важелі тиску на Україну. Тому це теж насправді досить ризикований крок — тягти гуму.

Тож, я думаю, що в рамках цих трьох сценаріїв і розвиватимуться події.

Берлін.

Україна перебуває у так званій червоній групі країн, найбільш вразливих до спалаху поліомієліту, повідомила голова бюро Всесвітньої організації охорони здоров'я в Україні Дорiт Калускі *(УНН)*

Департамент Державної автоінспекції МВС України звертається до всіх водіїв 17 листопада в День пам'яті жертв дорожньо–транспортних пригод на знак солідарності та підтримки включити ближнє світло фар на транспортних засобах, тим самим ушанувавши пам'ять загиблих у ДТП, *інформує прес–служба Департаменту ДАІ МВС України*

Свято з резюме у руках

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Студентські доходи високими не були ніколи. Та питання у тому, чи можна реально прожити на стипендію. Сьогодні в Україні прожитковий мінімум становить лише 1176 гривень. Численні журналістські експерименти довели, що прожити місяць у місті на цю суму нереально. Але розмір мінімальної стипендії ставить перед нашою молоддю ще складніші завдання. Студенти навчальних закладів І—ІІ рівня акредитації (ПТУ, коледжі) отримують 550 гривень на місяць. Ті, хто навчається у вузах ІІІ—IV рівня акредитації (інститути, університети, академії), — 730 гривень. І це стосується тих щасливчиків, які вступили на бюджет і успішно складають усі сесії. Відмінники, щоправда, мають додаткові 50—60 гривень, плюс можуть претендувати на іменні стипендії. Але істотно картину ці подарунки не змінюють.

Ті, хто навчається на контракті (а у престижних вузах їх кількість уже давно перевалила за 50 процентів), змушені розраховувати лише на батьків або на себе. Зокрема, дуже часто гроші за навчання у медичних університетах молодь платить з роботи молодшим медперсоналом у лікарнях. Гуманітарії з 3—4 курсів знаходять підробіток у бюро перекладів. Ну а айтішники сьогодні на ринку взагалі користуються попитом. Крім того, не секрет, що саме студенти найчастіше «працюють» на різноманітних мітингах, пікетах, беруть участь в агітаційних кампаніях. Ціна питання за день роботи тут стартує зі 100 гривень. До сезонних заробітків молоді можна зарахувати й професії офіціанта, аніматора, кур'єра, лаборанта чи секретаря на кафедрі.

Та насправді більшість студентів прагнуть знайти роботу за спеціальністю не так через гроші, як через майбутню кар'єру. 1—2 роки досвіду — така вимога висувається до кожної більш-менш пристойної вакансії. А де взяти досвід в університеті? У роботодавців своя правда. Вони нарікають на низьку якість освіти, яка з роками, на жаль, не поліпшується. Працівників, яких беруть до штату, доводиться навчати з нуля. Тому студенти ще з університетської лави намагаються «заприятелювати» з підприємствами та компаніями, де потім планують працювати.

Саме такі причини «відтоку» з університетських аудиторій називають експерти. «Голос України» вирішив розпитати майбутніх фахівців, чи потрібно сучасному студенту працювати?

Дар'я Чабанова, студентка Київського національного університету ім. Тараса Шевченка:

— Працювати необхідно, по-перше, щоб не сидіти на шиї у батьків у свої 18+. По-друге, щоб напрацьовувати стаж. І врешті для того, щоб дорослішати.

Анна Матвійчук, студентка Національного університету харчових технологій:

— Усе залежить від того, чи дають батьки кишенькові. Одним з головних чинників є вік. Якщо студенту вже за 20, то він має йти на роботу — дитинство закінчилося.

Олександр Кулак, студент Національного технічного університету «КПІ»:

— Якщо потрібні гроші, то нехай іде працювати хоч з першого курсу. А щодо роботи за спеціальністю, то добре було б починати працювати з останніх курсів: уже є базові знання та настає час здобувати досвід.

Марія Бевз, студентка Національної академії внутрішніх справ:

— Робота потрібна для практичного закріплення теорії, яку ми вивчаємо у вузах. Крім того, щоб знайти хорошу роботу вже після завершення навчання, необхідний досвід (рік-два). Неважливо, буде це підробіток чи основна робота.

Тетяна ПАСОВА.

Мал. Миколи КАПУСТИ.

Громадська ініціатива втілюється в рішеннях столичної влади

Останні рішення столичної міської ради свідчать: громадянське суспільство в Києві стає реальністю, яка безпосередньо впливає на дії органів влади. На останньому засіданні Київради, яке відбулося 13 листопада, було прийнято 251 проект рішень. Більшість із них — відгук на вимоги киян.

Секретар Київради Галина Герега заявила, що наступного разу депутати Київради зберуться в грудні, **повідомляє gazeta.ua.** Вона також зазначила, що до кінця цього року потрібно провести чотири засідання, два з яких присвятити розгляду програми соціально-економічного розвитку і бюджету міста на 2014 рік. На сьогодні залишилося 146 нагальних питань, які потрібно проголосувати.

Ну а на засіданні, яке відбулося цього тижня, за ініціативи киян влада вирішила створити новий сквер на Русанівському каналі. «Ми підтримали пропозицію місцевих жителів про створення скверу», — розповів журналістам голова комісії Київради з екологічної політики Денис Москаль. На його думку, надання статусу скверу цій території площею два гектари дасть змогу вберегти її від зазіхань забудовників і облаштувати.

Крім того, скарги й звернення городян і екологічних організацій спонукали депутатів звернути увагу на проблему недбалого поводження деяких підприємців щодо навколишнього середовища. Було створено тимчасову комісію, яка має перевірити роботу автомийок, автостоянок і ринків, розміщених у зелених зонах. Але екологічними питаннями громадська активність не вичерпується.

На сесії одного разу вже підтримали створення органів самоорганізації населення — цього разу йшлося про три будинкові комітети й один комітет мікрорайону. Такі форми громадської активності добре зарекомендували себе в столиці. На думку голови Київської міської держадміністрації Олександра Попова, влада має підтримувати їхній розвиток: «Київ повинен стати зразком у сфері розширення прав і повноважень представницьких органів, якими є органи самоорганізації населення. Кияни неодноразово демонстрували готовність брати участь в управлінні містом. Вони допомагали складати програми ремонту будинків, дворів і ліфтів і контролювати їх виконання. Активна громадська позиція жителів Києва допомагає нам боротися з хаотичною забудовою міста, зі знищенням зелених зон. Але вплив громади може й має бути більшим».

На посилення цього впливу орієнтовано Стратегію державної політики сприяння розвитку громадянського суспільства, розроблену з ініціативи Президента Віктора Януковича. Цей документ, зокрема, передбачає спрощення процедур і скорочення строків реєстрації інституцій громадянського суспільства (громадські, благодійні організації, органи самоорганізації населення тощо). Під час сесії було також ухвалено рішення, спрямовані на підтримку громадських організацій столиці. Більшість рішень, які стосуються комунальної власності, — це надання приміщень в оренду за 1 гривню громадським організаціям ветеранів, творчим спілкам, навчальним і медичним закладам.

Вл. інф.

ФОТОФАКТ

Севастопольська міліція в один день отримала нового керівника — ним став генерал-майор міліції Олександр Гончаров — і 15 нових патрульних автомобілів.

На знімку: ***обряд освячення нових патрульних автомобілів проводить благочинний Севастопольського округу УПЦ МП протоієрей Сергій Халюта.***

Фото прес-служби Севастопольської міськдержадміністрації.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

У Криму новий начальник міліції

Заступник міністра внутрішніх справ України Віктор Ратушняк представив особовому складу кримської міліції нового начальника Головного управління МВС України в Автономній Республіці Крим. Ним став Валерій Радченко, який до цього керував управлінням міліції в Севастополі.

Сергій ВІННИК.

«Золотим» яйце було недовго

Віднедавна ціна на курячі яйця в Луганській області зросла до 13—14 грн. за десяток. Територіальне відділення АМКУ перевірило кілька профільних господарств і висунуло вимогу привести оптово-відпускні ціни на продукцію до економічно обґрунтованих. «Зниження ціни на курячі яйця у нашому регіоні загалом заощадить у сімейних бюджетах луганчан напередодні Новорічних свят близько 7,5 млн. грн.», — підкреслив голова Луганського тервідділення Антимонопольного комітету України Сергій Захаров. Виробники вирішили не сперечатися і знизили оптово-відпускні ціни в середньому на 7—12 відсотків. У грошовому еквіваленті це становить від 0,8 грн. до 4,0 грн. за десяток, залежно від категорії яєць.

Алла АНТІПОВА.

ЦИФРА

7,5 тисячі

безробітних мешканців області пройшли з початку року підготовку та перепідготовку в Рівненському центрі професійно-технічної освіти Державної служби зайнятості. Тут також опановували перспективні професії та вивчали основи бізнесу ще понад дві тисячі осіб з інших областей. Загалом у центрі можна здобути 55 професій та підвищити кваліфікацію за понад двома сотнями напрямів.

Вл. інф.

Дешевше обрізати, ніж ремонтувати

У Кіровограді вирішили виділити 320 тисяч для ремонту 14 балконів. Відповідні зміни до Програми розвитку житлово-комунального господарства та благоустрою обласного центру внесено рішенням більшості депутатів міської ради. Проте багатьох цікавить, чому це роботи коштують так дорого і які саме балкони ремонтують?

Петро МЕЛЬНИК.

Державі повернуто землі на 3,5 мільйона гривень

За результатами розгляду позову прокуратури Красилівського району (Хмельницька обл.) господарським судом скасовано розпорядження про надання в оренду фермерському господарству 236 гектарів невитребуваних земельних паїв та визнано недійсним договір їх оренди. Суд визнав обґрунтованими аргументи прокурора, що це рішення є незаконним, оскільки землі було передано в оренду без установленого законодавством попереднього надання дозволу на розроблення документації, яка посвідчує право користування ними. Таким чином державі повернуто землі вартістю понад 3,5 мільйона гривень.

Ірина КОЗАК.

У Києві в 2013 році відшкодовано майже 4,5 млн. грн. переплати за необґрунтованими тарифами у сфері ЖКГ (Генпрокуратура)

Далекобійники вже б'ються на межі

Понад тиждень на кордоні між Україною та Росією на міжнародному пункті пропуску «Бачівськ» черга з далекобійних фур розтягується на кілька кілометрів. Нині її «хвіст» сягнув села Вільна Слобода. Очікувати на свою чергу біля шлагбаума водіям доводиться по кілька діб. Тож у роздратованих, зморених та голодних далекобійників часто не витримують нерви. Живуть на трасі як бомжі: їдять на капотах, сплять, не роздягаючись, у кабінах, потреби справляють під колесами. Особливо розпалюються, коли якийсь «новачок» намагається прорватися до шлагбаума без черги. Позавчора один з таких нахаб нарвався на великі неприємності: за спробу обійти своїх колег отримав по носу. Та замість виправитися, дав кривднику здачі. Потім зав'язалася бійка, після якої обом дуелянтам знадобилася медична допомога, яку викликана бригада «швидкої» надала їм просто на полі бою.

Владислав ЖМУРКОВ.
Сумська область.

Фото Володимира ГОНТАРА (УНІАН).

Фури на узбіччі в районі міждержавного автомобільного пункту пропуску «Бачівськ» (Сумська область).

ВІСТІ З ЗАКАРПАТТЯ

Урятували хлопчика

Мешканці будинку №4, що на вулиці Челюскінців в Ужгороді, звернулися до рятувальників, бо в одній з квартир на восьмому поверсі зачинилася маленька дитина.

Як стало відомо по прибутті на місце, бабуся дворічного хлопчика на мить вийшла до сусідки, а потім не змогла відчинити вхідні двері. За допомогою автодрабини рятувальники піднялися на балкон та увійшли до помешкання. Маленький Марко навіть не перелякався і вже за кілька хвилин радісно посміхався своїм рятівникам **(на знімку)**.

Фото надане облуправлінням ДСНС.

Кусючий педагог

Учителька з понад тридцятилітнім стажем Ганна Петрівна вкусила другокласницю Вікторію Лендєл за руку, коли дівчинка здавала зошит з недописаною контрольною роботою. Це сталося кілька днів тому в Барбівській школі Мукачівського району.

Інцидент набув недоброго розголосу, хоча керівництво школи й не бажало виносити сміття за стіни закладу. Батьки дівчинки заявили до міліції. Було проведено судмедекспертизу.

Тим часом вчителька разом з директором школи прийшла додому до Лендєлів вибачатися і навіть пропонувала гроші. Проте мати дівчини Оксана вважає, що таку вчительку слід покарати. Бо це вже не перший її нервовий зрив.

— Така поведінка негідна педагога, — прокоментувала ситуацію «Голосу України» директор департаменту освіти і науки, молоді та спорту ОДА Маріанна Кляп. — Учитель має приборкувати свої емоції і діяти в інтересах дитини.

Керівник департаменту переконана, що ця вчителька «як мінімум заслуговує на догану із занесенням до трудової книжки».

Василь НИТКА.

Яворівська трагедія

14 листопада у Яворівському районі 26-річний молодик на околиці села застрелив 20-річну дівчину на очах у свідків-пастухів.

Причиною вбивства називають відмову дівчини зустрічатися з одруженим чоловіком, який мав маленьку дитину від першого шлюбу.

Після вбивства молодик поїхав до сусіднього села, де вже була викопана яма, в якій горів вогонь. Найімовірніше, що там він і вчинив самогубство. Слідча група на дні ями виявила обгорілий труп та рушницю.

Богдан КУШНІР.
Львівська область.

Американці з претензією

У трьох провідних IT-компаніях Миколаєва відбулися тотальні обшуки. Ініціювала їх прокуратура міста із залученням міліцейських спецпідрозділів. Американські партнери миколаївської компанії «Samson IT» готують з цього приводу судові позови.

Але правоохоронці запевняють, що діяли за законом. За словами старшого прокурора прокуратури Миколаєва Анатолія Белзи, обшуки відбувалися на підставі рішення суду для документування злочинної діяльності (грубе порушення законодавства про працю та порушення авторського права і суміжних прав). Вилучено понад 400 одиниць комп'ютерного обладнання та документацію.

Ірина НЕЖИГАЙ.
Миколаїв.

Словом і багнетом

Під такою назвою у Вінниці вийшла у світ книга про журналістів краю, які пройшли дорогами Великої Вітчизняної війни. Її автор, журналіст за фахом, доктор історичних наук, завідувач кафедри журналістики Вінницького державного педагогічного університету Сергій Гальчак зібрав розповіді про 130 колишніх майстрів пера, на чию долю випали важкі фронтові випробування.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

ДО 200-РІЧЧЯ Т. Г. ШЕВЧЕНКА

Які подарунки готують Кобзареві

У рамках підготовки до святкування 200-річчя з дня народження Т. Г. Шевченка на Дніпропетровщині відремонтують пам'ятники, відбудеться низка спектаклів і фестивалів, розпочнеться цикл передач, у навчальних закладах області проведуть Єдиний урок. Усіма містами та районами області підготовлено відповідні плани. Про це було заявлено на засіданні Гуманітарної громадської ради регіону (на знімку).

Перше в області погруддя Шевченка було встановлено 1922 року в селі Олександрівка Солонянського району. Воно перебуває тут і понині. «Наше завдання — зберегти цей перший пам'ятник для майбутніх поколінь, — перший заступник голови ОДА Анатолій Крупський. — Слід відновити його первісний вигляд».

У регіоні продовжать ремонтно-реставраційні роботи на об'єктах і спорудах, пов'язаних з іменем Кобзаря. Підготовлено книгу про 36 лауреатів Національної премії України імені Тараса Шевченка, з яких живі лише 14.

«З березня в Дніпропетровську відбувається конкурс декламаторів віршів, — розповіла заступник міського голови Ірина Зайцева. — Із січня ми розпочинаємо робити записи віршів Шевченка в професійних студіях, щоб потім щосуботи і щонеділі на Монастирському острові звучали твори Тараса Григоровича у виконанні професійних акторів і аматорів: дітей, студентів, усіх містян, які люблять поета».

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.

Фото прес-служби ОДА.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...ідуть до бібліотеки по... юрконсультацію

На Рівненщині стартував всеукраїнський проект з надання безплатної правової допомоги мешканцям області. Його впроваджує доброчинна організація «Всеукраїнська коаліція з надання правової допомоги». Людей навіть з найвіддаленіших районів консультуватимуть з допомогою новітніх інформаційних технологій. Для цього проект (а він, окрім Рівненщини, реалізується ще в семи областях) передбачає створення в облцентрах дистанційних консультативних пунктів, які діятимуть на базі представництв згаданої доброчинної організації. А жителі районів слухатимуть поради юристів у місцевих бібліотеках, які мають Інтернет та необхідне обладнання для відеозв'язку. До такої інтерактивної комунікації хочуть залучити також фахівців управлінь юстиції, праці та соціального захисту населення, Держземагентства, Пенсійного фонду, оскільки більшість звернень стосується саме їх компетенції.

Олександра ЮРКОВА.
Рівненська область.

...пограбували народного депутата Геннадія Москаля

Днями в Чернівцях невідомі пограбували квартиру народного депутата від ВО «Батьківщина» Геннадія Москаля. Квартира парламентарія розташована на одній із центральних вулиць Чернівців. Поруч живуть працівники правоохоронних органів, колеги пана Геннадія. Однак ніхто не бачив грабіжників.

Вочевидь працювали професіонали. За словами народного обранця, зникли шуба, ювелірні прикраси, а також ікона. Проте найбільше прикрощів завдало викрадення нагород.

«Я засмутився, бо в помешканні було близько 40 нагород... А тепер залишилися тільки коробки. Це ті нагороди, які я не зможу відновити. Оскільки вони ще з Радянського Союзу», — повідомив Г. Москаль. І додав, що грабіжники певно шукали на нього компромат. Оскільки квартира вся перерита. Водночас зловмисники не взяли іменний пістолет та дві рушниці.

Сергій СУЛИМА.
Чернівці.

...на реконструкції перинатального центру наживалися будівельники і чиновники

На 216 тисяч гривень завищила вартість робіт будівельна фірма, яка здійснює реконструкцію приміщення Тернопільського обласного клінічного перинатального центру «Мати і дитина», а в управлінні капітального будівництва облдержадміністрації акти, в які внесено неправдиві дані про виконані роботи, підписали.

Прокуратура області направила до суду обвинувальний акт у кримінальному провадженні щодо посадових осіб, з вини яких сталися приписки. Їм загрожує до шести років позбавлення волі із забороною обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.

До речі, реконструкцію перинатального центру мали завершити ще в грудні минулого року, але й досі невідомо, коли це станеться.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

За шість місяців попереднє електронне митне декларування зросло у понад півтори тисячі разів (прес-служба Міндоходів і зборів)

Термін виконання цілісної програми співробітництва НАН України з Європейським центром ядерних досліджень та Об'єднаним інститутом ядерних досліджень «Перспективні фундаментальні дослідження з фізики високих енергій та ядерної фізики» продовжено на 2014—2015 роки, *повідомив голова Держагентства з питань науки, інновацій та інформатизації Володимир Семиноженко*

НЕЗАЛЕЖНА АСОЦІАЦІЯ БАНКІВ УКРАЇНИ

При Незалежній асоціації банків України (НАБУ) буде створено Третейський суд, заявив виконавчий директор НАБУ Сергій Мамедов під час 8–ї щорічної конференції Інституту Адама Сміта «Український банківський форум» *(УНН)*

Карім БУЗІДІ: «Фінал у Києві буде феєричним»

Сьогодні у київському Палаці спорту відбудеться перший матч «Українських отаманів» у рамках четвертого сезону ліги «Всесвітня серія боксу» (ВСБ). І якщо на поєдинок наших хлопців з американськими «Нокаутами» боксерська спільнота відреагувала без особливого ажіотажу, адже команди вже зустрічалися у рамках попереднього сезону, в якому «Отамани» з блиском дебютували і посіли друге місце, то новина про проведення фіналу цього сезону ВСБ у Києві вразила набагато більше. Наш кореспондент у Швейцарії зустрівся з генеральним директором ВСБ Карімом Бузіді* (на знімку) *у штаб-квартирі Міжнародної асоціації боксу в Лозанні. У своєму інтерв'ю франко-алжирець розповів про захоплення нашою країною та українським національним духом, а також про очікування від проведення фіналу четвертого сезону ВСБ.

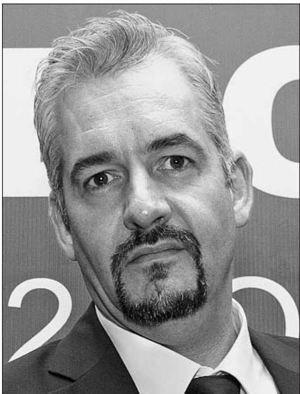

— Нещодавно було оголошено, що фінал IV сезону Всесвітньої серії боксу відбудеться в Києві. Розкажіть передісторію цього приємного для української сторони рішення.

— Підписанню договору передував процес розгляду заявок від зацікавлених команд. Українська пропозиція проведення фінальних матчів ВСБ у Києві виявилася найкращою, тож ми без вагань підписали відповідну угоду.

Тут варто зазначити, що команда, яка працює під керівництвом президента ФБУ Володимира Продивуса, прекрасно виконує свої обов'язки. Минулого сезону, незважаючи на те, що Україна була новачком у змаганні, їй вдалося організувати найкращий продакшн наших заходів. Ми всі пам'ятаємо ці неймовірні шоу ВСБ у переповненому семитисячному Палаці спорту. Це нас переконало, що менеджмент «Українських отаманів» вміє і може організовувати події найвищого ґатунку. І, звичайно, ми не можемо не зважати на те, що пан Продивус за якісь шість місяців зробив зі своєї новоствореної командою у рамках змагання ВСБ. Власне, нам дуже імпонує мета, котру він поставив перед собою, — популяризувати та розвивати бокс в Україні. І саме створивши прекрасну команду, яка стала частиною ВСБ, вдалося підняти український бокс на новий рівень. Це була правильна стратегія.

Не так давно ви могли переконатися, наскільки великий вплив мають найбільші першості на розвиток спорту в країні, де вони відбуваються. Після проведення Україною та Польщею фінальної частини УЄФА Євро-2012 якраз вони очолили рейтинг країн Європейської фінальної ліги щодо найвідвідуваніших домашніх футбольних матчів у Старому Світі. Зв'язок очевидний. Саме тому, надавши право Україні провести фінал ліги ВСБ, ми підтримуємо зі свого боку цю благородну місію розвитку українського боксу і допомагаємо розкривати Україну як визначну боксерську державу світові. Я переконаний, що четвертий сезон ВСБ стане другим найбільшим спортивним заходом, проведеним у незалежній Україні.

— У вас була нагода познайомитися з нашою країною минулого сезону, коли «Українські отамани» приєдналися до ВСБ? Розкажіть про свої перші враження.

— На жаль, минулого сезону мені не вдалося жодного разу потрапити на матчі в Україні. Проте, я пригадую свою першу поїздку до Києва 2006 року на турнір братів Кличків. Власне, до того я завжди уявляв, що в Україні суворий клімат і пострадянська архітектура, проте виявилося, що Київ — надзвичайно сучасне європейське місто, навіть з пляжами вздовж Дніпра. Я був приємно вражений. Вулички на пагорбах старої частини міста тоді нагадали мені Париж, у якому я виріс, — там, як на Монмартрі. А український характер, в якому відчувається гордість, національний дух, мені дуже нагадує рідний Алжир. Таке я раніше відчував лише там.

— Чого очікуєте від фіналу у Києві?

— Я не маю жодних сумнівів, що це буде прекрасна подія і ви докладіть максимум зусиль, щоб провести її на найвищому рівні. Це, знову-таки, в українців у крові: ви пишаєтеся тим, що робите, тому не дозволите занизити собі планку. Я також переконаний, що цей захід буде дуже очікуваним. Адже одна з найбільших боксерських націй нарешті зможе потрапити на свято боксу у себе вдома. Крім того, так співпало, що фінальний вікенд ВСБ припадає на День Києва, тому свято буде подвійним.

— Після того як Куба приєдналася до ВСБ, важко уявити, чим ще ви зможете здивувати боксерську спільноту, скажімо, наступного року.

— Найприємніше, що ми очікуємо продовження зростання ліги. Вже ведемо перемовини з іншими важливими боксерськими країнами, які зацікавлені створити команди і приєднатися до нас. І звичайно, проведення фіналу сезону ВСБ у Києві буде феєричним! Словом, приємних сюрпризів не бракуватиме.

Альбіна КРАСНОДЕМСЬКА.

Лозанна.
Швейцарія.

Фото надане Міжнародною асоціацією боксу.

Турнірна хроніка

Хокей. Чемпіонат України. «Генерали» (Київ) — «Сокіл» (Київ). 1:0 (0:0, 1:0, 0:0). «Леви» (Львів) — «Білий Барс» (Біла Церква). 1:11 (1:5; 0:2; 0:4).

Баскетбол. Євроліга. Регулярний чемпіонат. 5-й тур. Група А. «Будівельник» (Україна, Київ) — «Барселона» (Іспанія). 74:84 (21:24, 27:22, 8:16, 18:22). «Фенербахче» (Туреччина, Стамбул) — «Нантер» (Франція). 83:66 (23:19, 21:13, 14:18, 25:16).

Футбол. XIII чемпіонат країни серед ВНЗ. **Інформаційну підтримку змаганням надає «Голос України».**

Конференція «Захід». «Університет» (Чернівці) — «Спортлідер+-КПНУ» (Кам'янець-Подільський). 0:2. «НУХТ-Оболонь-Бровар» (Київ) — «Тернопіль-Педуніверсітет». 4:4.

1. «Спортлідер+-КПНУ» — 10 очок; 2. «Тернопіль-Педуніверсітет» — 8; 3. «Буревісник» — 5; 4. «Універсітет — 5; 5. «НУХТ-Оболонь-Бровар» — 1.

Конференція «Центр—Південь». «КПУ-Спартак» (Запоріжжя) — «КЕІ КНЕУ» (Сімферополь). 1:1. «Юнга—Морська академія» (Одеса) — «КНТЕУ-Меркурій» (Київ). 1:2.

1. «КПУ-Спартак» — 10; 2. «КНТЕУ-Меркурій» — 10; 3. «КЕІ КНЕУ» — 7; 4. «Юнга—Морська академія» — 5; 5. «Легпром» (Київ) — 1.

***

Контрольний матч. «Бешикташ» (Туреччина, Стамбул) — «Шахтар» (Україна, Донецьк). 1:4. **Голи:** Шишманоглу, 12 — Ілсіньо, 16, Фред, 22, 44, Коста, 37.

У Дружківці готуватимуть власних хокеїстів та фігуристів

Нову льодову арену відкрито у Дружківці (Донецька область). Споруда має хокейне поле зі штучним льодовим покриттям, що обладнано по периметру захисними бортами, сітками, лавками для гравців та суддів. Хокейні матчі (на знімку) ***та змагання з фігурного катання зможуть одночасно спостерігати понад 374 глядачів. Подбали і про людей з особливими потребами: новобудову оснащено пандусами та спеціальними ліфтами.***

Арену споруджено у рамках програми «Хокей України». «Розвиток зимових видів спорту і насамперед відкриття дитячо-юнацьких шкіл стає пріоритетним напрямком, — зазначив віце-прем'єр-міністр Олександр Вілкул. — До 2022-го (року зимових Олімпійських ігор, на проведення яких Україна збирається подати заявку. — **Авт.**) у нас ще дев'ять років, і ми віримо, що на тих льодових аренах, які відкриваємо сьогодні, у тих дитячо-юнацьких школах, які при них створюються, виростуть діти — чемпіони Олімпіади 2022 року».

Льодовий комплекс отримав назву «Альтаїр» — на честь хокейної команди, яка свого часу представляла Дружківку в республіканській першості у 1980-ті роки. Передбачається, що споруду відкриють і для мешканців найближчих населених пунктів — Костянтинівки, Краматорська, Красного Лиману, Слов'янська, Костянтинівського та Слов'янського районів.

Уже найближчим часом тут запрацює дитяча секція хокею. Для її розвитку президент ХК «Донбас» Борис Колесніков подарував сертифікат на 100 тисяч гривень.

Ліна КУЦ.

Фото надане прес-службою ХК «Донбас».

Не маємо права забувати про жодну знищену голодом людину

Голодомор 1932—1933 років був наймасштабнішою і найжахливішою трагедією нашого народу в минулому столітті. Найбільшою, але не єдиною. Ми чомусь забуваємо про інші чорні сторінки української історії — «жнива скорботи» 1921—1923 та 1946—1947 років, під час яких також насильницьки «викошували» сотні тисяч життів. На мій погляд, триває небезпечний процес знищення пам'яті про жертв цих двох начебто офіційно визнаних, проте знехтуваних увагою голодоморів. Невже не заслуговують вони вшанування і згадки? Чому відбувається поділ замордопаних голодом на «важливих» і менш «значущих»?

Такий висновок випливає вже з переліку багаторічних меморіальних заходів, здебільшого присвячених «Дню пам'яті жертв голодомору». Теле-, радіоведучі та коментатори, як правило, вживають одну, розповідаючи про це страхіття тоталітарного режиму. Як на мене, ми повинні, просто зобов'язані свято берегти пам'ять про всі його жертви. І тут головну роль мали б зіграти історики.

Хто, як не вони, за призначенням має доносити до суспільства правду, досліджувати факти, показувати весь зріз минулих подій. Але, на жаль, більшість із них не зачіпають за живе нехтування двох трагедій, волаюча несправедливість до невинно убієнних голодом у двадцяті і сорокові роки. Принаймні жоден із науковців не відгукнувся і не підтримав мої нагадування через газету «Голос України» про злочинну суть напівамнезії, яка охоплює наприкінці листопада (та й не тільки) представників влади, мас-медіа та значну частину суспільства. Вибірковість у вшануванні пам'яті жертв, як і вибірковість у правосудді, призводить до диктатури цинізму.

**Юрій ПИСАРЕНКО,
член Ради Асоціації дослідників голодоморів в Україні.**

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Виплати підвищили і затримали

З липня по жовтень на Дніпропетровщині не виплачували допомогу з догляду за інвалідами І та ІІ груп внаслідок психічного розладу.

Як повідомили кореспонденту «Голосу України» в департаменті соціального захисту населення облдержадміністрації, заборгованість утворилася через відсутність кошторису й фактичного фінансування.

Торік розмір цієї допомоги підвищили вдесятеро: від початку 2013-го максимальна виплата становить 1147 гривень.

«У цей час область одержала додаткові кошти в сумі 23,6 мільйона гривень за рахунок трансфертів із держбюджету для забезпечення виплати до кінця року, — зазначають у департаменті. — Таким чином виплата за липень—жовтень уже забезпечена в повному обсязі, за листопад — буде здійснено в установленому порядку після десятого числа».

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.

Дніпропетровська область.

ЦИФРА

196

Стільки кришок каналізаційних люків протягом жовтня викрадено у Львові. Заяви про це надійшли до правоохоронних органів. Після трагедії, коли в каналізації загинула дворічна дитина, комунальники встановили 491 кришку на каналізаційних та водопровідних колодязях Львова. У місті понад 20 тисяч люків. Цьогоріч «Водоканал» закупив 778 кришок для них. Для цього з міського бюджету додатково виділено 500 тисяч гривень.

Богдан КУШНІР.

Львів.

Замість забудови — Молодіжний парк

Гупа «зелених» активістів Хмельницького пропонує передати під Молодіжний парк зону біля міського пляжу на Південному Бузі. Цю ділянку мають забудувати багатоповерхівками, проти чого протестують місцеві мешканці.

Молодь хоче запропонувати на сесії міськради передати її комунальному підприємству «Парки та сквери міста», оскільки в генеральному плані обласного центру цю ділянку визначено як природно-заповідний фонд. Активісти також хочуть оголосити конкурс на кращу проектну пропозицію зі створення Молодіжного парку.

Півстоліття тому на протилежному березі Південного Бугу юні городяни висадили парк (він отримав назву Комсомольський), який досі є улюбленим місцем відпочинку хмельничан. Сучасна молодь готова продовжити кращі традиції своїх бабусь та дідусів.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Вибірковість у вшануванні пам'яті жертв призводить до диктатури цинізму

Хворобу визначать за пальцями

У Донбасі «ставлять на потік» сучасний метод діагностики пороків серця — пульсоксиметрію

Анастасія Самченко з Донецька вчиться у випускному класі школи, пише наукову працю з математики й готується стати архітектором. Енергії в дівчинки — сила-силенна! А два роки тому Насті діагностували складну форму вродженого пороку серця (ВПС) — коарктацію аорти. Тільки половина дітей з такою патологією мають шанс дожити до десяти років, інші гинуть від ускладнень.

Дівчинку прооперували фахівці Інституту невідкладної та відновної хірургії імені Гусака. «Оперував Ігор Мокрик протягом 12 годин. Тепер живу повноцінно, періодично здаю аналізи крові. Нещодавно робили УЗД — кажуть, усе добре», — усміхається Настя. Завідувач відділення дитячої кардіохірургії та реабілітації інституту Ігор Мокрик коментує: «Діагноз Насті поставили недостатньо вчасно, коли вона потрапила до нас, уже розвилися ускладнення, тому довелося проводити дуже непросту операцію».

Відповідно до статистики, один відсоток всіх дітей світу народжується із хворобами серця. У Донецькій області це близько 450 життів на рік. Рання діагностика допоможе лікарям лікувати хворобу, а не її ускладнення. Сучасний спосіб визначення ВПС у немовлят — пульсоксиметрія. На впровадження цієї методики спрямований проект «Пульс нового життя», що його фахівці інституту реалізують разом із благодійною організацією «Дитячі серця».

«Пульсоксиметрія дає можливість визначити насичення киснем гемоглобіну крові в організмі — багато вроджених пороків серця характеризується зниженням цього показника. Розроблено протоколи, які дають змогу на підставі пульсоксиметрії оцінити ступінь ризику ВПС, і якщо він високий — дитині показані складніші дослідження, наприклад, ехокардіографія», — пояснює завідувач відділення. Пульсоксиметр зручний у користуванні: велика біла «прищіпка» чіпляється пацієнтові на палець, і на маленькому екрані з'являється потрібний показник.

Ігор Мокрик *(ліворуч)* **і Джеймс О'Браєн.**

Проект буде реалізовуватися в Донецькій і Луганській областях. Кожному пологовому стаціонару цих регіонів куплять по два пульсоксиметри — загалом 176 штук: вартість одного приладу — близько 2500 гривень.

Нині у відділенні дитячої кардіохірургії та реабілітації працюють шість фахівців клініки «Children's Mercy» (Канзас-Сіті, штат Міссурі, США), які співробітничають із Донецьком уже шість років. Один із них, кардіохірург Джеймс О'Браєн, підтримує починання українських колег: «Пульсоксиметрія має міжнародне визнання, у США ця методика рекомендується не тільки медичними організаціями, а й органами влади: нещодавно в нашому штаті прийнято закон, який передбачає обов'язкове використання пульсоксиметрії у всіх немовлят».

Ще одне «гаряче» питання — будівництво нового центру дитячої кардіохірургії на території інституту. Введення його в експлуатацію планується наприкінці цього або на початку наступного року, корпус уже готовий на 75 відсотків.

Марія ПРОКОПЕНКО.
Донецька область.

Фото надано Донецьким прес-клубом.

Німецькі учні здавали гроші на протези для Олексія

ДО ВІДОМА МІНІСТРА

Йому лише 27 років. Олексій Краснощоков народився після аварії на ЧАЕС у Києві 25 жовтня 1986 року. У дитини була аномалія розвитку нижніх кінцівок. Як пояснили генетики, саме катастрофа стала причиною цієї вади. У перші п'ять років свого життя він пережив вісім операцій. Та завдяки професіоналізму хірургів Національної дитячої спеціалізованої лікарні «Охматдит» почав ходити. Це відкрило йому можливість до повноцінного навчання і спілкування з іншими дітьми. Усього того, що він пережив за 27 років, вистачило б, напевно, на два життя, адже хлопець відчайдушно боровся за можливість нормально ходити, бігати. Та наразі у нього цю можливість можуть забрати…

Ось що розповідає про свої поневіряння Олексій Краснощоков:

«Моя вада вимагала не тільки хірургічного, а й технічного втручання, а саме: виготовлення протезів. До дванадцяти років я користувався вітчизняними виробами під назвою «тутера», а потім компанія ПП «БІО» запропонувала мені виготовити сучасний виріб за німецькими технологіями. Вартість його була дуже висока, але оплату взяли на себе німці. У Німеччині школярі відмовлялися від обідів і здавали гроші для того, щоб я міг ходити. Ці вироби відкрили переді мною необмежені можливості. І на даний момент я маю вищу освіту за спеціальністю економіст підприємств, а також здобуваю другу спеціалізацію за напрямом маркетинг, працюю у страховій компанії, займаюся спортом і веду повноцінне життя.

Згідно з додатком до постанови Кабінету Міністрів України від 5 квітня 2012 року №321, я маю право на отримання виробів принаймні кожні 2,5 року — це максимальний строк експлуатації ортезів нижніх кінцівок. Останні вироби я отримав чотири роки тому, і ось уже два роки я не можу зрушити з місця питання свого протезування, оббиваючи пороги державних інстанцій і стикаючись із цілковитою байдужістю державних службовців. Додатково хочу зазначити, що такі постанови змінюються дуже часто і раніше я мав право на отримання двох пар виробів на чотири роки, як працюючий інвалід. Якби мені було лише 18 років, німці продовжували б забезпечувати мене необхідними виробами. У підрядника, який виготовляє мої протези, є троє замовників-дітей, яких і нині забезпечують німці. Вдумайтеся: німці! Чому в них є кошти і свідомість для забезпечення українських інвалідів протезуванням, а в українських державних мужів — ні? І це за того, що прості громадяни сплачують податки, які виділяються з державного бюджету на потреби таких людей, але куди вони йдуть далі — таємниця, якої ніхто не знає.

Мої вироби є поєднанням ортезу і протезу, адже ноги в мене є, але вони недорозвинені, із функціональним укороченням майже 20 сантиметрів. А це означає, що мені потрібен ортезо-протез, який було виключено з номенклатури протезно-ортопедичних виробів, відповідно підрядник не має законних підстав для виготовлення такого виробу. У зв'язку з цим ми подали клопотання до Міністерства соціальної політики влітку 2012 року, щоб передати мою справу на експертну комісію ПО «Укрпротез» щодо визначення необхідності виготовлення протезно-ортопедичних виробів підвищеної складності та їх вартості (Наказ ПО «Укрпротез» №206 від 12.10.2011 р.).

13 травня 2013 року я написав звернення до заступника Комітету Верховної Ради у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів С. Куніцина. Справа зрушила з місця, за що я вдячний Сергію Володимировичу. До мене прийшли спеціалісти ПО «Укрпротез», попросили заповнити заявку на виготовлення виробів і обіцяли вирішити питання. Але вже вдруге представники ПО «Укрпротез» не зробили нічого, адже вже кінець року, а моє питання так і не вирішується. 5 вересня 2013 року я написав два звернення: перше — голові виконавчого комітету ВСГО «Конфедерація громадських організацій інвалідів України» В.В. Карпенко, друге — урядовому уповноваженому з прав інвалідів О.В. Журавку. Відповіді на ці запитання я чекаю й досі.

Керуючись статтею 26 Закону України «Про реабілітацію інвалідів в Україні», а також постановою Кабінету Міністрів України, що зазначена вище, я не бачу підстав для відмови мені в належному протезуванні, а тим паче в нехтуванні моїми проблемами з боку окремих службовців ПО «Укрпротез». Неофіційно чиновники намагаються зменшити кількість і якість матеріалів, що використовуються під час виготовлення виробів, що зробить їх непридатними до експлуатації. Але я хочу отримати якісний виріб за технологією, яку використовували й раніше, а не просто чавунний протез, який дасть змогу мені лежати вдома, очікуючи на пенсію від держави. Усі матеріали стосовно технологічних особливостей виготовлення протезу, а також вартості готові надати працівники ПП «БІО». Я готовий прийти й особисто пояснити суть проблеми, пройти чергову безглузду медичну комісію, наче в мене можуть вирости нові ноги. На жаль, ніхто так і не захотів звернути увагу на мою ситуацію, тому мені залишається лише намагатися максимально висвітлити її перед громадськістю. Якби я міг, я заплатив би за ці вироби самостійно, а не принижувався, очікуючи виконання моїх законних прав. На жаль, через високу вартість у 32 тисячі гривень я не маю змоги придбати ці вироби за власний кошт.

У моїй історії багато запитань, які стосуються не лише мене, а й багатьох інших.

Мені дуже хочеться дізнатися від тих, хто вирішує нашу долю, чому іноземці піклуються про наших дітей більше, ніж ми самі? Невже нашій державі вигідно мати не соціально активного, працюючого інваліда, а лежачого вдома хворого, який живе за її рахунок, чому державні кошти виділяють, але вони не потрапляють до кінцевого споживача, за що платять податки прості громадяни?»

Ця чорнобильська дитина, яка вже стала дорослою і повноправним громадянином нашої держави, глибоко проаналізувала і на собі відчула проблеми протезної галузі. Ті питання, які порушив Олексій Краснощоков, сьогодні озвучують його колеги по нещастю в різних інстанціях. Та чиновникам ніяк рать не поспішає їм допомагати, нехтуючи Указом Президента держави. Але дуже хочеться, щоб знайшлися небайдужі люди і допомогли самому Олексію, таким, як він. Адже він ще вірить у добро і справедливість, і шкода буде, коли до нього прийде розчарування.

Валерія БЕЗБІДНА.

P.S. ***Редакція сподівається, що міністр соціальної політики України пані Королевська не залишиться байдужою до ситуації, в якій опинився Олексій Краснощоков.***

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО…

…кір махнув «хвостом»

Кір гулятиме Україною до зими. Але це не епідемія. Так вважає директор Інституту епідеміології та інфекційних хвороб імені Л.В. Громашевського АМНУ Вікторія Задорожна. І мотивує тим, що пік чергового епідемічного підйому ми вже пройшли 2012 року. «Тепер бачимо так званий «хвіст» цього підйому. Так буде до кінця нинішнього року і, швидше за все, взимку, незважаючи на продовження сезонного підйому захворюваності», — повідомила вона.

Кір — циклічне захворювання, зі своїми спадами та підйомами. І ця амплітуда, на думку фахівців, багато в чому залежить від рівня вакцинації населення.

«Голос України» в номері за 14 листопада аналізував причини «спалаху» кору в Рівненській області. За даними на 07.11.2013 року, там було зареєстровано 559 випадків захворювання. Крім офіційної версії — масова відмова батьків від імунопрофілактики дітей, є й інша причина. А саме: нестача вакцин. На жаль, не тільки в регіоні, де зафіксовано чергове вогнище.

…дозволили не платити за проїзд

Київрада затвердила міську цільову програму «Місцеві стимули» на 2013—2016 роки. Нею вводиться система стимулів для медиків столиці. Ідеться про забезпечення житлом працівників первинної мережі, передусім молодих фахівців, у разі укладення з ними контракту на строк роботи не менш як 10 років у частині виконання міської цільової програми «Доступне житло».

Також для працівників амбулаторно-поліклінічних і лікувально-профілактичних установ передбачено муніципальні надбавки до посадового окладу на рівні 20 відсотків (з наступним підвищенням). А персоналу швидкої медичної допомоги та відділень паліативної (хоспісної) допомоги — до 50 відсотків посадового окладу.

Сімейні, дільничні лікарі та педіатри, а також медичні сестри первинної ланки матимуть право на пільговий проїзд у громадському транспорті.

Вл. інф.

…діабет — у кожного сьомого

Близько ста тисяч жителів Дніпропетровщини страждають від «солодкої» недуги. Майже сімсот із них — неповнолітні. Однак реальна кількість хворих учетверо більша. Про це заявила директор департаменту охорони здоров'я ОДА Валентина Гінзбург.

«Досягнення медицини дають змогу попередити ускладнення цукрового діабету. Здати кров на цукор можна в амбулаторії сімейної медицини. Торік усі вони були забезпечені сучасним обладнанням, яке дає можливість отримувати результат за хвилину», — повідомила вона.

За словами чиновниці, в рамках обласної програми «Цукровий діабет» сьогодні всі 17,5 тисячі інсулінозалежних пацієнтів регіону забезпечені необхідним лікуванням у повному обсязі. Для цього є піврічний запас інсуліну.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.
Дніпропетровська область.

Фото прес-служби ОДА.

Відповідно до статистики, один відсоток всіх дітей світу народжується із хворобами серця

Учора відбулася всеукраїнська прем'єра молодіжного містичного трілера «Тіні незабутих предків» кінорежисера Любомира Левицького

Популярний український письменник Юрій ВИННИЧУК, чий останній роман «Танго смерті» відзначений премією «Книга року Бі–Бі–Сі», здійснив творче турне по чотирьох найбільших містах Канади

«Ми малі, зате нас чути»

Розмова з головою обласного осередку Національної спілки письменників України Василем Густі

— Василю Петровичу, останнім часом відчувається пожвавлення культурно-мистецьких і літературних зв'язків між літераторами Закарпаття та прикордонних регіонів сусідніх країн...

— Це так. Література за своєю природою — в самому вирі інтеграційних подій.

Ми високо цінуємо творчі досягнення зарубіжних побратимів по перу. І робимо все, аби цей процес був обопільний. Нам приємно, що до творчості наших письменників сусіди також небайдужі. Вийшли чеською й словацькою мовами книжки Шевченківського лауреата Петра Мідянки, п'єси Дмитра Кешелі з успіхом ставлять у театрах Словаччини, побачили світ поетичні збірки в перекладах словацькою мовою Тетяни Ліхтей, Надії Панчук, польською — Василя Кузана... Дедалі частіше в періодиці сусідів з'являються прізвища закарпатських письменників. За сприяння Посольства Угорщини в Україні опубліковано угорською мовою книжку малої прози «По обидва боки Карпат» — твори митців західних областей України, які переклали закарпатські угорські літератори. А ініціювала це закарпатська письменницька організація. Слід також зазначити, що перекладено угорською твори Юрія Балеги, Андрія Дурунди, Сергія Федаки, Петра Ходанича, Володимира Фединишинця, Дмитра Кешелі...

— Зрозуміло, що започатковано ці взаємини не сьогодні. А тепер збіглися традиції з віяннями часу нинішнього. Бо у вік глобалізації Східна й Центральна Європа виступає як невеликий, зате багатющий мовним, мистецьким, літературним і всіляким іншим різноманіттям регіон.

— Як жартують закарпатці: «Ми малі, зате нас чути!», так воно десь і є. Ми — на перехресті культури й церкви східної і західної. Тим і цікаві. І для близьких, і для далеких сусідів. І це не відкриття, це істина. Її знали й попередні покоління. Тому творчі взаємовідносини налагоджено, попри кордонні перепони, давно. Вони мають міцну історичну основу. А Закарпаттю, яке межує з чотирма державами, сам Бог велів жити і спілкуватися з сусідами у всіх сферах життя. І чудовим прикладом тут слугує перекладацька діяльність лауреата премії імені Максима Рильського Юрія Шкробинця, Юрія Керекеша, Шевченківських лауреатів Івана Чендея та Петра Скунця, письменників Семена Панька, Дмитра Меденціна, Андрія Патруса-Карпатського... До речі, саме з цієї когорти старших угорських закарпатських літераторів і Ласло Балла, який переклав угорською «Кобзар» Шевченка. Промовистим є і такий факт: роман Михайла Томчанія «Жменяки» переклала угорською його дружина Гізелла.

А естафету старших перейняло молоде покоління. Приміром, Тетяна Ліхтей, доцент кафедри словацької філології, не лише виховала цілу плеяду молодих перекладачів, а й уже понад десять років реалізовує проект «Між Карпатами і Татрами».

Вийшло 22 двомовні, українською і словацькою, книжки. У них представлено понад 30 українських і стільки ж словацьких письменників. Ці томи є у провідних бібліотеках Європи.

Багато робить для популяризації за рубежем сучасної молодої літератури Закарпаття професор Михайло Рошко. Шандор Горват, закарпатський угорський письменник, успішно перекладає угорською своїх українських колег. Продовжує перекладацьку роботу, як і його батько Ласло Балла, Карой Балла.

— І все-таки найближчі сусіди — словаки?..

— Іще у 80-ті роки в Ужгороді вийшла антологія словацької поезії «Відкритий дім», а в Кошицях — антологія малої прози Закарпаття «Сонце над Карпатами». Цю справу намагаємося продовжувати. Побачила світ «Моя азбука» у перекладах (уже посмертно) Петра Скунця, в якій широко представлено творчість словацької поетеси Людмили Подʼяворінської та інших авторів. У книжці Тетяни Ліхтей «Слов'янська планида» найповніше досліджено взаємозв'язки українських і словацьких поетів XIX і XX століть. В антології малої прози і поезії «Під синіми Бескидами» широко подано українських поетів Словаччини від початку XX століття по теперішній час. Велику роботу здійснив із нашого боку Дмитро Федака, а зі словацького — українські літератори Іван Яцканин, Мілан Бобак, Ілля Галайда.

Приємно, що останнім часом активно висвітлює події на літературній ниві Закарпаття пряшівська україномовна газета «Нове життя», яку редагує Мирослав Ілюк.

Особливо яскравою подією початку нинішнього літа став потужний десант у складі 10 літераторів з Братислави з нагоди презентації в Ужгороді книжки Йозефа Банаша «Зона натхнення» (переклав українською Іван Яцканин). Це «драматична історія дружби й любові 1968—2008 років», а події відбуваються в тодішніх ЧССР, НДР, СРСР, Києві і на Закарпатті...

— Налагоджено й добрі творчі стосунки із сусідами-румунами...

— Микола Ткачук (на жаль, уже покійний) переклав румунською твори низки українських поетів.

Протягом кількох років лауреатами спільної україно-румунської премії «Карпатська корона» стали і закарпатські, і київські письменники. Але на заваді тіснішим контактам стає візовий режим. Уся надія, що нарешті запрацює румунське консульство в нашому краї. Торік відомий український письменник із Румунії Микола Корсюк казав, що наші відносини могли б бути дуже широкими, адже в нас багато спільного в минувшині і сьогоденні. Маю зазначити, що значно сприяє нашим контактам представниця мінкультури Румунії Ярослава Колотило.

— Під час безпосереднього спілкування виникають і нові задуми...

— Безумовно, прикладом може слугувати міжнародний фестиваль «Карпатська ватра», в якому беруть участь письменники Закарпатської, Івано-Франківської, Чернівецької, Львівської областей та українські літератори зі Словаччини, Угорщини, Польщі, Румунії, а також бажаними гостями є наші побратими з Луганської, Волинської, Кіровоградської областей та зі столиці. Це дає дуже багато.

І нас також запрошують до себе. Цього року я і прозаїк Мирослав Дочинець побували на культурно-мистецькому святі у Свиднику (Словаччина). Там ми взяли участь у спільному круглому столі щодо розширення зв'язків між двома прикордонними регіонами України і Словаччини. Приємно, що читачі Пряшева і Кошиць добре знають творчість наших письменників.

У Братиславі під час відзначення 20-річчя підписання договору про добросусідство між нашими країнами підтвердилася істина: найкращим матеріалом для розбудови відносин була і залишається книга. Я подарував цілу бібліотечку видань українською і словацькою мовами, які вийшли на Закарпатті. Особливий інтерес викликала серія «Між Карпатами і Татрами».

Хочу наголосити: ми в пошуках інструменту, щоб наші творчі стосунки набули системного характеру, щоб переросли епізодичність.

Тому Закарпатська письменницька організація підписала зі Спілкою українських письменників Словаччини угоду про творчу співдружність, яка охоплює і сферу видання книжок, і проведення літературно-мистецьких акцій. Такі ж угоди готуємо з письменниками Румунії та Польщі. Література не може замикатися в якихось кордонах. Її мають знати на всьому континенті і у світі.

Розмову вів Василь НИТКА.

На знімку: Василь Густі.

Фото автора.

Не Нобелівська, але спробуйте

Триває прийом заявок на здобуття міжнародної скульптурної премії для молодих художників «Kyiv Sculpture Project Prize». Це перша в Україні спеціалізована премія для художників, що працюють із публічним мистецтвом.

Заявки приймаються до 20 грудня 2013 року. Претендентом на здобуття може стати будь-який художник у віці до 35 років незалежно від громадянства. Усі заявки розгляне відбіркова комісія. У її складі — Хелен Фебі (головний куратор Йоркширського скульптурного парку й Спеціального проекту «Kyiv Sculpture Project»), Катерина Тейлор (куратор основного проекту), Антон Бєлов (директор Центру сучасної культури «Гараж»), Олеся Островська-Люта (керівник програм і проектів фонду Ріната Ахметова «Розвиток України») та інші.

Місія премії — відкривати нові імена й надавати підтримку українським та іноземним молодим митцям, що працюють із сучасною скульптурою, створювати умови для міжнародного культурного обміну й розвитку київського культурного середовища, сприяти становленню Києва на світовій карті публічного мистецтва.

У лютому 2014 року оприлюднять шорт-лист фіналістів, а вже в травні їхні роботи можна буде побачити в Національному ботанічному саду ім. М. Гришка в рамках Основного проекту «Kyiv Sculpture Project-2014».

Роботи фіналістів будуть оцінені міжнародним журі й номіновані на такі нагороди:

Головна премія — 8 тисяч євро;

Спеціальна премія — 3 тисячі євро;

Спеціальна премія від компанії «К. А. Н. Девелопмент»;

Премія від Арт-фонду Ігоря Воронова;

Спеціальна премія «Yorkshire Sculpture Park»;

Премія кращому молодому українському скульптору від журналу «Vogue»;

Приз глядацьких симпатій — тисяча євро.

«Kyiv Sculpture Project» — єдиний у Східній Європі фестиваль сучасної скульптури — удруге відбудеться в Києві з 20 травня по 10 липня 2014 року. В 2012-му він зібрав понад 600 тисяч глядачів і став однією з головних культурних подій країни. На участь у першому KSP було подано близько 300 заявок з 39 держав. Головну премію розділили роботи «Мушля» Жанни Кадирової (Україна) і «Місячний» Карін ван дер Мολен (Нідерланди).

Вл. інф.

Король–безхатченко

Луганський скульптор Микола Шматько **(на знімку)**, який називає себе королем мармуру, і його арт-галерея «Шматько та сини» (135 скульптур і близько 300 картин) досі залишаються бездомними. **Як повідомляла преса, й наша газета зокрема,** М. Шматько свого часу залишив Луганськ і виїхав у Мукачеве за запрошенням тамтешньої влади. Але потім став непотрібним. Його твори вже понад рік — під Києвом, у непристосованому підвалі, де «дме вітер, ночами кричать коти, дуже холодно й сиро. Насуваються морози, порятунку ніякого нема». Так написав скульптор у своєму зверненні до світової спільноти. Сам він бачить три варіанти виходу зі становища: «1. Зібрати гроші на будівництво галереї й назвати її Всенародною. 2. Можливо, який-небудь меценат замість церкви побудує галерею, вонаноситиме його ім'я — як людини честі. 3. Будь-яка країна може побудувати галерею в рамках співробітництва з Україною в сфері культури, а громадяни цієї країни, відвідуючи галерею, відчуватимуть, що частина їхньої Батьківщини перебуває тут».

В. Ж.

Відвідуючи галерею, відчуватимуть, що частина їхньої Батьківщини перебуває тут

Осінь для Мельпомени

Хмельницький обласний академічний муздрамтеатр ім. М. Старицького на тиждень запросив у гості колег із сусідніх областей на регіональний фестиваль «На краю осені з Мельпоменою». Сім театрів — сім вистав.

Практично всі провінційні театри пройшли через кризу, відчувши на собі величезний спектр проблем: фінансових, творчих, кадрових, репертуарних. А фестиваль дав змогу спілкуватися з колегами, почути, як їм вдається триматись на плаву. Член журі професор Василь Неволов влучно зауважив: «Якщо виставу можна назвати діагностичною моделлю суспільства, то фестиваль — діагностичною моделлю самого театру».

Після того, як гастрольне життя театрів через економічні обставини почало згасати, завирувало інше, фестивальне. По Україні тільки в жовтні було щонайменше чотири театральні фестивалі у різних містах! Звідки популярність таких заходів? Адже таке масштабне дійство — не з легких. Свій фестиваль хмельниччани започаткували кілька років тому. Однак після проведення першого про нього на певний час довелось забути, бо фінансово та організаційно він виявився не під силу. І ось — нове народження! Генеральний директор театру Петро Данчук каже: «Для такого проекту одних лише творчих задумів мало, без підтримки влади та меценатів нічого не було б».

Протягом тижня глядачі щодня могли бачити іншу роботу іншого театру. Така насиченість поза фестивалем просто неможлива. Не дивно, що кожного дня зала була вщерть повна. Але навіть такий глядацький попит не спокусив театр заробити більше. Художній керівник установи Марина Семенюк оголосила: вартість квитків залишиться незмінною, у межах 15—20 гривень. Планку не піднімали з вдячності і поваги до свого глядача. Навіть всупереч власним фінансовим інтересам.

— Фестиваль став грандіозною мистецькою подією. Майже всі театри західного регіону показали публіці прем'єри останніх сезонів. Вони різнопланові та яскраві, — зазначив голова журі головний режисер Тернопільського театру Олег Мосійчук.

Репертуарна палітра також була багатою. Так, Львівський театр ім. Лесі Українки обрав комедію Лопе де Вега «Собака на сіні». Наскільки безпрограшна п'єса, настільки ризикованою була її постановка цим колективом. Адже мимоволі довелось конкурувати з однойменним фільмом, що вже став класикою жанру. І львів'яни блискуче витримали це суперництво. Все у них було свіжим, яскравим, життєрадісним і відпрацьованим до найменших дрібниць. Цю постановку Людмили Колосович визнано кращою режисерською роботою. Ще одну перемогу львів'янам принесла краща сценографія (оформлення Оксани Радкевич та костюми Наталії Руденко-Краєвської).

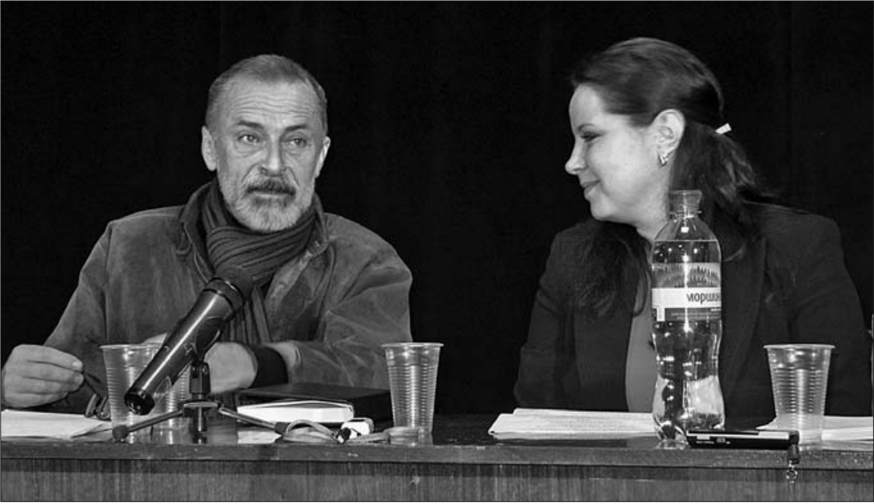

У журі — Олег Мосійчук і Марина Семенюк.

П'єсою Клода Маньє «Блез» відкрили фестиваль хмельниччани. Завдяки чудовій грі акторів журі назвало виставу кращою комедією. І закривали захід так само блискуче актори Чернівецького обласного муздрамтеатру ім. Ольги Кобилянської комедією Ярослава Стельмаха «Кохання в стилі бароко». Їхнє музичне оформлення було визнано найкращим. Не раз аплодував зал і грі Миколи Гоменюка (Онисим), якого назвали кращим актором другого плану. Волинський обласний муздрамтеатр ім. Т. Шевченка показав на малій сцені глибоку психологічну драму за повістю Еріка-Емануеля Шмітта «Оскар і Рожева Пані». Наталія Мельничук (Рожева Пані) та Сергій Басал (Оскар) перемогли у номінаціях головна чоловіча та жіноча ролі.

Глядачі також побачили п'єси Тетяни Іващенко «Втеча від реальності» (Дрогобич), Олександра Гавроша «MEINE LIEBE Віра» (Ужгород), Миколи Коляди «За крок до тебе» (Тернопіль). Перших відзначено за костюми та пластичне вирішення, других — за акторський ансамбль. А постановка тернополян за п'єсою Миколи Коляди визнана кращою виставою фестивалю. Та річ навіть не в тім, хто «кращий». Загальна атмосфера була дуже теплою і щирою. Недарма тернополяни зауважили: «Між нашими містами відстань усього у сто кілометрів, а ми, по суті, лише тепер відкриваємо для себе один одного».

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Фото автора.

Кого княгиня любила

Світлана Островська випустила новий альбом — «Ольга — королева русов»

Світлана Островська — журналістка, автор і виконавиця власних пісень. Перший альбом — «Я люблю» (2011). Потім була «Кошка» (2012), майже всуціль лірична, за винятком окремих треків — «Ми чекаємо на Євро», «Он идет на выборы» і ще кількох.

Можна було подумати: перед нами — поп-музика, і чекати, що десь до середини альбом сягне певного апогею, і тут прозвучить справжній блюз. Проте задум Островської явно йде в інший бік — протягом доброї половини альбому звучить шансон. Взагалі, «Кошка» — досить цікавий симбіоз любовної лірики, шансону, поп-музики і блюзових звукорядів. Як справжня смугаста кішка.

Третій диск — «Ольга — королева русов» — вийшов до 1025-ї річниці хрещення Київської Русі. Тут новий псевдонім співачки — «Дочка Велеса» — перегукується з основною тематикою альбому: це пісні про києворуських князів та сюжети з давньоруської міфології. Сама Островська писала: «Цей проект — унікальна можливість показати, що наша батьківщина має велику історію, і її треба знати і пишатися. Я буду рада, якщо кого-небудь мої пісні змусять відкрити підручник або монографію з історії...»

Проте ми не говоритимемо про історичну достовірність сюжетів — хіба що про автентичність мелодій. Островська доводить: їй зовсім не чужі жанри фольк- і рок-музики.

І, судячи з «Ольги...», співачка почувається в фольк-музиці як риба у воді. Цілком можливо, що цей жанр їй личить більше, ніж поп-музика чи шансон.

М'який тембр Світлани органічно переплітається з гітарними і басовими партіями. Оскільки альбом зроблено з претензією на автентичність мелодій часів Київської Русі, для кращого антуражу тут звучать не тільки сучасні, а й народні інструменти — і духові, і струнні. У пісні «Лучник» є виразний середньовічний мотив, і навіть непідготовлений слухач може зробити висновок, в якому напрямі витримано альбом. Єдине, чого бракує цьому номеру, як і більшості пісень «Ольги...», — хорошого соло, наприклад, гітарного. Воно би не завадило, а лиш прикрасило такі балади, як той само «Лучник» чи «Меотида». І тут треба віддати належне Світлані як композитору і автору партій: у вступі до «Кого Ольга любила» лунає короткий гітарний пасаж, який здатен зачепити людей, небайдужих до рок-мотивів. Урешті, довгоочікуване соло таки звучить, і саме в цій пісні. Сама композиція — очевидно, центральна в альбомі — нав'язлива, але по-хорошому: можна зрозуміти слухача, якому її хочеться повторювати. А «Дочка Велеса» нагадує колисанку, котру в часи Київської Русі могли наспівувати дітям; можливо, Островська саме так і задумувала цю пісню.

Меланхолійна композиція «Облачко-бычок» — із потужним, майже роковим вступом, і — на радість любителям поп-року — розміреним гітарним соло, яке хочеться переслуховувати окремо. Далі йде «Меотида» — напевно, другий після «Кого Ольга любила» центральний трек із простим і мелодійним гітарним арпеджіо в куплеті. В інтерлюдії звучать рвані, гострі, як бритва, пасажі на скрипці — черговий цікавий експеримент із комбінуванням інструментів із різних епох. Альбом закриває «Там, где начинается Киевская Русь» — акустична балада, де Островська розповідає про все потроху: красиві пейзажі, дружбу, службу, війну, і, звичайно, високий патріотизм. Переповнена почуттями пісня і — гідне завершення пристойного альбому.

Експерименти із звучанням — річ складна. Бо завжди є ризик прогадати (з тематикою пісень, з поєднанням інструментів, із використанням самих звукових ефектів) і відштовхнути потенційного слухача. Але Світлана Островська має мужність робити такі спроби. І коли вони вдаються, як у випадку з «Ольгою...», це вже варто бачити і чути.

Іван ГУЛЯЙ.

Фестиваль на самофінансуванні

Наступного тижня у театралів Тернополя — свято. З 18 по 22 листопада тут проходитиме Всеукраїнський фестиваль молодої режисури «Тернопільські театральні вечори. Дебют», започаткований ще знаменитим режисером Лесем Курбасом і відроджений у 1990-х художнім керівником Тернопільського театру ім. Т. Шевченка Михайлом Форгелем. 2013-го проведення заходу було під питанням, коштів на нього у Мінкультури не знайшли. Але в області вирішили не губити добру справу, і театр з накопичених з початку року коштів взявся сам забезпечити фінансування в надії, що згодом гроші повернуть з обласного бюджету.

Свої роботи покажуть молоді режисери з Дрогобича, Коломиї, Луцька, Львова, Полтави, Тернополя, Хмельницького. Бажаючих взяти участь у фестивалі було набагато більше, але стримували саме фінансові клопоти. Постановки режисерів-початківців обіцяють бути цікавими. Скажімо, на виставу «Бог є любов, або Едіт Піаф» Полтавського обласного муздрамтеатру ім. М. Гоголя квитки вже розкупили. У постановці йдеться про долю легендарної французької співачки, звучать її пісні. Роль Едіт Піаф виконує акторка Маргарита Томм, тембр голосу якої схожий на тембр голосу її героїні. У рамках фестивалю виступлять і студенти театрального відділення інституту мистецтв Тернопільського національного педуніверситету. Вони підготували виставу за п'єсою Валерія Шевчука «Вода життя».

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

ВІТАЄМО!

Шиндай вигадали не гейші

Завтра відзначає 60-ліття Ігор Афанасьєв — актор, режисер, письменник, педагог.

«Вам знайомі вредні дідугани, які прожили життя, присвятивши його мистецтву? Всіх вони лають. Самі худі й кощаві, миттю вибухають гнівом, і все їм не так...» Це писав нобелівський лауреат Орхан Памук. Все — ніби про Афанасьєва, і не про нього. Бо худим він був у юності, а тепер круглий. А вибухати міг однаково і тоді, й тепер. Йому справді буває все «не так», але він завжди знає як треба, і не на словах. Не подобаються чужі п'єси — пише свої. І сам їх іноді ставить. Якось хотів видати семитомник творів — і кинув, бо, поки видавці готували ті сім томів, він написав іще сім. Та чи не найдивовижніший твір Афанасьєва — його власна біографія. Таку міг придумати лише авантюрист із добрим смаком. Він народився на Далекому Сході серед засланих націоналістів та інших «ворогів народу». Потім жив у Києві, де закінчив одразу два факультети театрального інституту — акторство і режисуру. У столичній опереті грав Д'Артаньяна, Араміса і Чарлі Чапліна. Ставив у франківців «Конотопську відьму», яку театрали пам'ятають і досі. Очолював Мюзик-хол і Театр естради. Ще в радянському Києві ставив перший конкурс краси. Далі опинився в Америці, де служив на телебаченні й першим — як продюсер — вивіз театр Франка у США на гастролі. Написав роман «Phantom@love.com», де передбачив події 11 вересня 2001 року. Потім очолив театр — там, де народився, у Благовєщенську. Йому явно подобається, що земля кругла, бо тепер він знов у Києві. Викладає режисуру там, де колись учився, а в театрі імені Франка йдуть кілька його постановок, серед них дві — за власними п'єсами. Останнім часом каже: «Моє здоров'я вже не витримує мого азарту!» Одначе не збирається зупинятися — недавно знову одружився, і його наймолодшому синові всього рік. Не те щоб Афанасьєв любив починати все спочатку — але він любить повертатися назад — в часі й просторі, в житті й творчості. Це найважче, що є в театрі, адже це — мистецтво моменту, де нічого не прокручується в зворотний бік, як у кіно. Але він це іноді робить, ніби на зло природі. Років десять тому поставив «Варшавську мелодію-2» — й майже досяг неможливого: нагадав публіці про легендарну київську постановку з Адою Роговцевою, про виставу, що гриміла в роки його юності.

А завтра в театрі Франка йтиме «Урус-шайтан» — його постановка і його п'єса, де зустрічаються отаман Іван Сірко і шевальє Д'Артаньян. Публіка збереться в залі на годину раніше — щоб привітати ювіляра. А через тиждень у Афанасьєва ще одна прем'єра — в Театрі на Липках він ставить свою п'єсу «Шиндай». Це знову своєрідне повернення, бо саме в цьому театрі він колись починав свою кар'єру як освітлювач. А цю п'єсу літ 25 тому ставив з молодими франківцями. Вона йшла також у Польщі, а в Росії за нею зняли фільм, позичивши у Афанасьєва сюжет. Як доведеш, що сюжет украдений? Він спитав у росіян: «Що таке шиндай?» Вони кажуть: це, мовляв, вигадали японські гейші, це такий ритуал для з'ясування стосунків між чоловіком і жінкою. «Ага! — сказав Афанасьєв, — От ви й попалися! Такого ритуалу нема у японців, він є лиш у моїй п'єсі, я сам його вигадав!» От у чім щастя істинного майстра — у нього важко щось украсти. З днем народження, маестро!

Христофор ГРУША.

Правоохоронці вилучили партію героїну вагою понад 50 кілограмів. Вартість наркотику, за цінами чорного ринку, становить більш як сім мільйонів доларів США; цієї кількості героїну мало б вистачити на виготовлення мільйона доз, — *УЗГ МВС України*

Визначили пріоритети у своїй співпраці

У МВС відбулася зустріч заступника міністра внутрішніх справ України Віктора Ратушняка (**на знімку ліворуч**) з делегацією жандармерії МВС Турецької Республіки на чолі з головнокомандувачем Серветом Йоруком (**праворуч**). Сторони обговорили актуальні питання подальшого співробітництва у правоохоронній сфері та першочергові завдання відомств.

— Сьогодні існує багато напрямів, які потребують тісної взаємодії. Це і боротьба з організованою злочинністю та корупцією, і з торгівлею людьми та відмиванням грошей, і з кіберзлочинністю та незаконним обігом наркотиків, — наголосив заступник міністра та додав, що тісна співпраця прикордонних і міграційних служб обох держав сприятиме ефективній протидії нелегальній міграції.

Водночас Віктор Ратушняк звернув увагу присутніх на те, що нині МВС України перебуває у процесі значних перетворень, зокрема, пов'язаних із дією нового Кримінального процесуального кодексу України. «Реформа органів внутрішніх справ України спрямована на побудову нової системи, яка відповідала б європейським стандартам. Наша діяльність повинна бути більш сервісною та соціальною, ніж каральною, — наголосив він.

Заступник міністра також зазначив, що відповідно до міжнародної практики в МВС нещодавно було створено самостійний підрозділ — Департамент боротьби зі злочинами, пов'язаними з торгівлею людьми.

«Ми продовжуємо активно вивчати та залучати досвід наших іноземних партнерів щодо проведення реформ у поліцейській сфері. Українські правоохоронці зацікавлені у продовженні практики навчання наших працівників у турецьких навчальних центрах, вивченні вашого досвіду у сфері боротьби з тероризмом, охорони громадського порядку, забезпеченні безпеки масових та спортивних заходів», — зазначив В. Ратушняк. Він також запропонував турецьким колегам детально ознайомитися з роботою Головного управління внутрішніх військ МВС України, яке виконує широкий та важливий спектр завдань.

У свою чергу, головнокомандувач жандармерії МВС Турецької Республіки Сервет Йорюк наголосив на тому, що важливо об'єднатись у боротьбі з тероризмом та організованою злочинністю, оскільки самотужки з цими злочинними проявами не впоратися.

Він також зазначив, що Туреччина бере активну участь у боротьбі з тероризмом на міжнародній арені.

УЗГ МВС України.

Фото УЗГ МВС України.

МІЛІЦЕЙСЬКІ ІСТОРІЇ

«Довічники»: невже усі вбивці?

У країні відбувають покарання у вигляді довічного позбавлення волі понад 1800 осіб. Однак скільки таких людей засуджено несправедливо, не відомо. За даними правозахисників, декілька десятків судових рішень є сумнівними з огляду на їх справедливість. Принаймні про це йшлося днями в столиці під час круглого столу на тему: «"Вбивці, які не вбивали», котрий організувала Національна спілка журналістів України за результатами розслідування кримінальних справ журналістами Оленою Талаєвою та Ірмою Крат.

На заході також були присутні відомі правозахисники, адвокати та родичі «вбивць, які не вбивали». Зокрема, Марія Іванівна із села Нечипорівка Яготинського району Київської області розповіла страшну історію, що сталася у житті її племінника В'ячеслава Полішка. Чоловік уже понад 10 років перебуває за ґратами. Його засудили до довічного ув'язнення за нібито вбивство двох жінок. Але пані Марія переконує: її родич нікого не вбивав. Мовляв, жодного доказу правоохоронці так і не знайшли. «Голос України» (від 28.08.2013 р.) вже розповідав про цей випадок. «Одразу після нападу на кафе правоохоронці склали фоторобот. Свідки детально розповіли про нападників. В орієнтуванні значився худорлявий блондин зростом 170—173 см з побитим віспою обличчям і темноволосий чоловік з бакенбардами приблизно того ж зросту. Зріст мого племінника — 187 см. Він значно вищий, молодший і більший за цих підозрюваних», — із сльозами на очах зазначила жінка. «Разом із колегою Олексієм Кутєповим ми провели свій слідчий експеримент, який повністю доводить алібі В'ячеслава. Ми переконані, що він не винен у цьому вбивстві.

Суд навіть не допитав свідків захисту. Справу просто сфабрикували», — підсумувала Олена Талаєва.

А журналістка Ірма Крат розповіла про Мераба Суслова, засудженого до довічного терміну покарання за нібито замовлення вбивства власника одного торговельного центру. «Ця історія не така відома суспільству, але показова в контексті розумного сумніву щодо справедливості судового рішення. Суддя спочатку оголосив слухання за справою закритим, потім вилучив із процесу адвокатів, а затим і самого підозрюваного, позбавивши його навіть права на виступ у дебатах і останнє слово. При цьому прозвучав вирок: довічне позбавлення волі. Нині справа Суслова перебуває у стадії апеляції», — сказала вона.

У свою чергу, адвокат Анна Колесник ознайомила присутніх із справами своїх підзахисних. Найбільшу увагу слухачів привернула історія Сергія Гнатенка, над яким, за її словами, знущались ще під час затримання. Адвокат наводила факти незаконних методів дізнання правоохоронними органами стосовно її підзахисного. «Таких справ насправді безліч у кримінальній практиці, бо по-іншому, на жаль, не вміє працювати наша правоохоронна система. Нині отримати зізнання і звітувати керівництву про розкритий злочин значно легше, ніж розслідувати, аналізувати непрямі докази.

Олександр ПЕКНИЙ.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

«Врадіївський марафон» узяв тайм–аут. Перед фіналом

Суддівська колегія, яка розглядає резонансну «врадіївську справу» в Апеляційному суді Миколаївської області, оголосила тижневу перерву перед дебатами — обвинувачення і захист мають підготуватися до вирішальної баталії.

Юристи, котрі спостерігають за ходом слухання, дивуються його небувалій швидкості. Подібні справи, кажуть фахівці, розглядаються від півроку й довше. А тут, як прогнозує адвокат потерпілої Руслан Радецький, до наступної п'ятниці можна вже очікувати вироку. На цей момент не мине й чотирьох місяців від дня скоєння злочину. За такої кількості підсудних і «букета» обвинувальних статей чотири місяці на все — і на досудове, і на судове... Так не буває!

Не варто й розмірковувати про причини такого «марафону» — вони на поверхні. Сподіватимемося, що вирок дасть відповідь на всі запитання, кількість яких у процесі слухання не зменшується, а тільки зростає.

Останнє, перед перервою, засідання, несподівано пройшло у відкритому режимі, хоча вивчалися на ньому не службові злочини підсудних, а найголовніший «епізод» — зґвалтування і побиття Ірини Крашкової.

Цікаво, що одна зі статей, висунутих державним звинуваченням, — пограбування — у суді не розглядається взагалі. Чи то на це бракує часу, чи то... Як відомо, в потерпілої пропали мобільний телефон, золота сережка, сумочка. Так, вони могли бути загублені, й, напевно, це не найголовніше — на тлі основних подій.

От тільки пропажа «мобілки» обростає безліччю цікавих деталей. Спочатку свідок Синицький, колишній начальник Врадіївського райвідділу міліції, проговорився, що 27 червня, наступного дня після скоєння міліціонерами злочину стосовно Ірини Крашкової, заступник начальника відділення міліції Михайло Кудринський, який сьогодні на лаві підсудних, займався мобільним телефоном Крашкової.

— Кудринський займався телефоном потерпілої, переглядав номери, — сказав він, після чого заявив, що обмовився.

Потім свідок Степанок, друг Ірини, дає свідчення: уже вранці 27 червня йому зателефонував лейтенант міліції Дмитро Поліщук і попросив приїхати у Врадіївський райвідділ, де в Степанка взяли показання про те, чи телефонував він Крашковій уночі.

Сама потерпіла впевнена: її телефон забрали ґвалтівники, щоб зручніше було «замести сліди», а їхні колеги не тільки знали про це, але й намагалися допомогти приховати злочин. Адже сьогодні, за сучасних технічних можливостей, знайти мобільний для міліції не є проблемою. Тож де він зараз?

І подібних питань чимало. Напевно, уже зовсім скоро ми дізнаємося і відповіді.

Ірина НЕЖИГАЙ.

Миколаївська область.

Бандитів затримали аж у Білій Церкві

Рівненські УБОЗівці затримали підозрюваних у скоєнні розбійного нападу на сім'ю підприємця з Костополя.

Як уже повідомлялося в «Голосі України», у вересні група озброєних молодиків увірвалася у помешкання костопільського підприємця. Вони нещадно били подружжя та погрожували вогнепальною зброєю, щоб ті виказали, де зберігають гроші та ювелірні вироби. Після того, як бандити забрали всі заощадження — 40 тисяч доларів США та ювелірні вироби із золота, вони зв'язали подружжя, завантажили у багажник їхньої ж машини та вивезли у ліс, де й залишили напризволяще.

— Працівники Рівненського УБОЗу під час проведення слідчо-оперативних дій встановили, що до злочину причетна організована злочинна група з раніше судимих осіб, майстрів спорту з греко-римської боротьби, — розповів заступник начальника УБОЗ УМВС України в Рівненській області Юрій Мельник. — У місті Біла Церква правоохоронці затримали двох учасників злочинного угрупування. Під час проведення санкціонованих обшуків в одного з фігурантів за місцем його фактичного проживання міліціонери вилучили ювелірні вироби та деякі речі, які мають відношення до цього розбійного нападу та належать потерпілим. Працівники Рівненського УБОЗу й надалі проводять слідчо-оперативні дії зі встановлення та затримання інших членів злочинного угруповання.

Тамара ЛИСЕНКО, начальник СЗГ УМВСУ в Рівненській області, підполковник міліції.

Постановою Господарського суду Житомирської області (10002, м. Житомир, майдан Путятинський, 3/65) про визнання боржника банкрутом від 22.10.2013 р. по справі №906/321/13-г визнано банкрутом Виробниче житлово-ремонтно-експлуатаційне підприємство №6 (код за ЄДРПОУ 03343574, адреса: 13300, Житомирська область, м. Бердичів, вул. К. Лібкнехта, буд. 91), відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Серебрякова Олександра Володимировича (Свідоцтво № 391 від 28.02.2013 р.). Адреса для листування: 02095, м. Київ, вул. Срібнокільська, буд. 24, а/с 53, тел.: (044) 577-55-20.

Вимоги за зобов'язаннями боржника приймаються протягом двох місяців з дати опублікування даного оголошення.

Ухвалою господарського суду Рівненської області (33013, м. Рівне, вул. Набережна, 26-а) порушено провадження у справі № 918/1593/13 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю - фірма "РВК" (33009, м. Рівне, вул. У. Самчука, 30а; банківські реквізити: р/р 26003000006600 в ПАТ "Укрсоцбанк", м. Київ, МФО 300023).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Грущенка Костянтина Олександровича (21036, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 2, кім. 502, свідоцтво № 14 від 01.02.2013 року).

Вимоги кредиторів приймаються протягом 30 днів від дня офіційного оприлюднення оголошення про порушення провадження у справі про банкрутство.

28.10.2013р. загальними зборами учасників прийнято рішення про припинення діяльності Товариства з обмеженою відповідальністю "Укрдомнасервіс", код за ЄДРПОУ 33127659 (51925, Україна, м. Дніпродзержинськ, вул. Кірова, буд. 18-Б/1-А, п/р 26008080995001 в АТ "ТАСкомбанк", МФО 339500). Головою ліквідаційної комісії призначено Слюсара Ігоря Петровича. Претензії кредиторів з вимогами до ТОВ "Укрдомнасервіс" приймаються протягом 2-х місяців з моменту публікації цього оголошення за адресою місцезнаходження ліквідаційної комісії: вул. Кірова, буд. 18-Б/1-А, м. Дніпродзержинськ, Дніпропетровської області, 51925.

Постановою Господарського суду Автономної Республіки Крим (вул. О.Невського/Річна, 29/11, м. Сімферополь, АР Крим, 95003) від 08.11.2013 р. у справі № 5002-19/5719.2-2010 ЗАКРИТЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО "КИЇВГУМА", ідентифікаційний код 31812293 (місцезнаходження: вул. Леніна, 23/1, кв. 6, м. Сімферополь, АР Крим, 95000; п/р № 260032013201 в ПАТ "ОТП Банк", МФО 300528) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Кудляка Євгена Васильовича (свідоцтво № 1262 від 25.06.2013 р., поштова адреса: 01001, м. Київ, а/с 383, тел. (050) 310-26-79.

Засновником (учасником) Приватного підприємства "ТОРГОВИЙ ДІМ "УКРСПЕЦТЕХСЕРВІС" (54058, м. Миколаїв, вул. Леваневців, 6, кв. 12, код ЄДРПОУ 31448411) прийнято рішення про ліквідацію та призначено ліквідаційну комісію на чолі з Пономаренко Валентиною Юріївною.

Вимоги кредиторів розглядаються протягом двох місяців з дня опублікування оголошення за адресою: 54056, м. Миколаїв, а/с 86, тел. 097 922 55 80.

Постановою господарського суду міста Києва від 16.10.2013 по справі № 5011-44/12086-2012 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру ТОВ "Чорноморська рибодобувна компанія" (код ЄДРПОУ 32935250, 01103, м. Київ, вул. Кіквідзе, буд. 14 в). Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Ронського Романа Михайловича (свідоцтво №76 від 08.02.2013 р., 07850 с. Клавдієво-Тарасове Київської обл., вул. Радянська 23а). Заяви кредиторів приймаються протягом двох місяців від дати опублікування оголошення.

Ухвалою Господарського суду Миколаївської області (м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) від 29 жовтня 2013 року порушено провадження у справі № 915/1391/13 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю "Ківіт" (54050, м. Миколаїв, вул. Металургів, 32, кв.10, код ЄДРПОУ 20917692, р/р 26007114033360 в Філії АТ "Брокбізнесбанк", м. Миколаїв МФО 326922). Ухвалою Господарського суду Миколаївської області (м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) від 29 жовтня 2013 введено процедуру розпорядження майном боржника у справі № 915/1391/13 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю "Ківіт". Розпорядником майна призначений арбітражний керуючий Шахов Володимир Анатолійович (свідоцтво про право на здійснення діяльності арбітражного керуючого № 1034 від 24.07.2013, вул. Кошовий узвіз, 1-А, м. Херсон, 73000, поштова адреса: а/с 164, м. Херсон, 73034).

Заяви кредиторів приймаються за поштовою адресою: а/с 164, м. Херсон, 73034, протягом тридцяти днів від дня опублікування цього оголошення.

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хме-льницького, 44) від 30 жовтня 2013 року по справі № 910/10664/13 визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю "Галактика-Нова" (код ЄДРПОУ 32917582, 02002, м. Київ, вул. Степана Сагайдака, буд. 101).

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Ушача Юрія Володимировича (свідоцтво на право здійснення діяльності арбітражного керуючого № 531, видане 15.03.2013р. Міністерством юстиції України).

Претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублі-кування оголошення.

Адреса для кореспонденції: пр-кт Перемоги, 189, кв. 93, м. Чернігів, 14027, тел. 096-538-86-70, 8-095-132-76-21.

Господарським судом Полтавської області (який знаходиться за адресою: м. Полтава, вул. Зигіна, 1) порушено провадження по справі № 917/1827/13 про банкрутство КП "Червонозаводське" (37240, Полтавська область, Лохвицький район, м. Червонозаводське, вул. Матросова, 14, код ЄДРПОУ 35665785, р/р 260027885 а АБ "Полтава-банк", МФО 331489).

Розпорядником майна по справі призначено арбітражного керуючого Кіпрача Сергія Івановича.

Свідоцтво про право здійснення діяльності арбітражного керуючого № 1251 від 12.07.2013 року.

Претензії кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня опублікування оголошення.

Ухвалою Господарського суду Київської області (адреса суду: м. Київ, вул. Комінтерну (Симона Петлюри), 16) від 30.09.2013 року порушено провадження по справі №911/3464/13 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю "ПОЛОВСЬКЕ" (код ЄДРПОУ 34232945, місцезнаходження: 09030, Київська область, Сквирський район, с. Великополовецьке, вул. Жовтнева, 200).

Арбітражним керуючим (розпорядником майна/ліквідатором) 30.09.2013 р. призначено Юринця Арсена Володимировича (04060, м. Київ, вул. Ольжича, 21/19, кв. 54, ліцензія АВ № 547774 від 21.09.2010 р.).

КИЄВО-СВЯТОШИНСЬКИЙ районний суд Київської області (вул. Мельниченка, 1, м. Київ) викликає як відповідача Алексеєва Олександра Леонідовича в судове засідання, призначене на 27.11.2013 року на 15. 30 год. по розгляду цивільної справи №2/369/4132/13 за позовом Максименко Ніни Григорівни до Алексеєва Олександра Леонідовича, Управління Державної міграційної служби України в Київській області, третя особа: Марталоч Любов Василівна про визнання особи такою, що втратила право користування жилим приміщенням.

У разі неявки справа буде заслухана за відсутності відповідача.

Суддя В. В. Нікушин

Господарський суд Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Тюленіна, 21/вул. Шаумяна, 4) постановою від 11.11.2013 року по справі № 908/1928/13 визнав банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю "ДАНЬЯ" (код ЄДРПОУ 35544061; 69000,м. Запоріжжя, вул. Хортицьке шосе, 3) та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Лященка Сергія Сергійовича (свідоцтво № 107 від 04.02.2013 р.; 49027, м. Дніпропетровськ, а/с 1784).

Постановою господарського суду Дніпропетровської області від 05.11.2013р. у страві № 904/8018/13 товариства з обмеженою відповідальністю "ВИКО-Х", м. Дніпропетровськ (код ЄДРПОУ 36839351, юридична адреса: 49086, м. Дніпропетровськ, вул. Богуна, буд. 12) визнано банкрутам та відносно нього відкрито ліквідаційну процедуру за правилами ст. 95 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом".

Ліквідатором у справі призначено голову ліквідаційної комісії Стрюк Наталію Олександрівну (49040, м. Дніпропетровськ, а/с 2477).

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня публікації оголошення.

---

05 листопада 2013 року господарським судом Харківської області (61022, м. Харків, майдан Свободи, 5, Держпром, 8-й під'їзд) порушено справу № 922/4401/13 про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю "Коньячний дім "Зоряний" (код ЄДРПОУ 33113595, адреса: 61001, м. Харків, вул. Руставелі, 32; р/р 26006010048712 в ПАТ "ВТБ Банк", МФО 321767. Ухвалою від 05 листопада 2013 року по справі № 922/4401/13 призначено розпорядником майна боржника арбітражного керуючого Боровика Руслана Леонідовича (свідоцтво № 1359 від 17.07.2013 р. ; адреса: Полтавська обл., м. Полтава, вул. В. Тирнівська, буд. 31, кв. 82). Вимоги кредиторів приймаються протягом 30 днів від публікації оголошення.

У зв'язку з втратою печатки у квітні 2012 року Фізичною особою - підприємцем Соколовим Сергієм Олексійовичем (ідентифікаційний номер 3157215039), вважати її недійсною.

Постановою Господарського суду Житомирської області (10002, м. Житомир, майдан Путятинський, 3/65) про визнання боржника банкрутом від 25.10.2013 р. по справі №14/5007/1036-Б/12 визнано банкрутом Міське комунальне виробниче житлово ремонтно-експлуатаційне підприємство №3 (код за ЄДРПОУ 35006430, адреса: 13302, Житомирська обл., м. Бердичів, вул. Червона Гора, 296), відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Серебрякова Олександра Володимировича (Свідоцтво № 391 від 28.02.2013 р.). Адреса для листування: 02095, м. Київ, вул. Срібнокільська, буд. 24, а/с 53, тел.: (044) 577-55-20.

Вимоги за зобов'язаннями боржника приймаються протягом двох місяців з дати опублікування даного оголошення.

Ухвалою Господарського суду м. Києва (адреса суду: 01030, м. Київ, вул. Богдана Хмельницького, 44) від 02.09.2013 року, порушено провадження по справі №910/15908/13 про банкрутство Дочірнього підприємства "Торіз" (код ЄДРПОУ 25638620, місцезнаходження: 01133, м. Київ, бульвар Лесі Українки, 15).

Арбітражним керуючим (розпорядником майна/ліквідатором) 02.09.2013 р. призначено Ушача Юрія Володимировича (ліцензія АГ № 594895 від 26.07.2011 р., свідоцтво про право на здійснення діяльності арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора) від 15.03.2013 р. № 531).

Ухвалою Господарського суду Київської області (адреса суду: м. Київ, вул. Комінтерну (Симона Петлюри), 16) від 30.09.2013 року порушено провадження по справі № 911/3467/13 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю "М'ясопереробний сільськогосподарський комплекс "Копієвка" (код ЄДРПОУ 32580547, місцезнаходження: 08292, Київська область, м. Буча, вул. Тарасівська, 32).

Арбітражним керуючим (розпорядником майна/ліквідатором) 30.09.2013 р. призначено Гаврилюка Євгена Володимировича (м. Київ, вул. Костянтинівська, 63/12, кв. 87, ліцензія АВ № 347365 від 30.01.2008 р.).

Постановою Господарського суду Вінницької області (21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе 7) від 24.10.2013 року у справі № 15/109/2011/5003 Сільськогосподарський виробничий кооператив "Мрія" (адреса: 22413, Вінницька область, Калинівський район, с. Райки, вул. Леніна 23, код ЄДРПОУ 20104262, р/р 260005463 ВОД "Райффайзен банк Аваль", МФО 302247) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Сокольвака Михайла Васильовича (21037 м. Вінниця, вул. Пирогова, 73, а/с 132, свідоцтво Міністерства юстиції України № 16 від 01.02.2013 року).

Господарський суд Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Тюленіна, 21/вул. Шаумяна, 4) постановою від 06.11.2013 року по справі № 908/1927/13-908/2126/13 визнав банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю "Едіта плюс" (код ЄДРПОУ 37732774; 69000, м. Запоріжжя, вул. Будівельників, буд.21-а) та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Лященка Сергія Сергійовича (свідоцтво № 107 від 04.02.2013 р.; 49027, м. Дніпропетровськ, а/с 1784).

Постановою Господарського суду Донецької області від 07.11.2013 року у справі №905/7356/13 визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю "БУДІВЕЛЬНА КОМПАНІЯ ТЕРНОПЛАСТ" (м. Донецьк, вул. Челюскінців, 170, код за ЄДРПОУ 35157754, п/р 26002117621 в АТ "Райффайзен Банк Аваль", МФО 380805), відкрито ліквідаційну процедуру, ліквідатором призначено голову ліквідаційної комісії Степанова Олександра Миколайовича (індетифікаційний номер 2112519732, адреса: 87110, Донецька область, с. Старогнатівка, вул. Миру, буд. 111).

Постановою Господарського суду Полтавської області (36000, м.Полтава, вул.Зигіна, 1) від 05.11.2013р. по справі № 917/1311/13 Товариство з обмеженою відповідальністю "Автотранспортне підприємство "Євротранзит" (36010, м.Полтава, вул.Червонофлотська, 35, код ЄДРПОУ 37439706, р/р 26003110300374 в ПАТ "Банк Ринкові Технології", МФО 380786) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Бугаєнка А.А. (свідоцтво № 1343 від 23.08.2013р.).

Вимоги кредиторів приймаються ліквідатором на протязі двох місяців після опублікування даного оголошення за адресою: 36014, м.Полтава, вул.Жовтнева, 77, а/с № 146.

КУРІНЬ

№ 216 (5716) СУБОТА, 16 ЛИСТОПАДА 2013

Сьогодні в Україні мінлива хмарність, переважно без опадів. У західних і південних областях місцями туман. Вітер західний, 5—10 м/с. Температура вночі від 3 градусів морозу до 2 тепла, на Закарпатті та півдні Криму 2—7 градусів тепла. Удень 2—7 тепла, у західних і південних областях 6—11 градусів

ЦЬОГО ДНЯ, 16 ЛИСТОПАДА

1952. Пішла з життя Соломія Крушельницька — українська оперна співачка, педагог, ще за життя була визнана найвидатнішою співачкою світу. **1978.** У Києві відкрився I з'їзд кардіологів республіки, присвячений стану і перспективам розвитку кардіологічної допомоги в УРСР. **1987.** УРСР обрана членом Комітету по штаб-квартирі ЮНЕСКО. **1992.** Верховна Рада України прийняла Закон України «Про друковані засоби масової інформації (пресу) в Україні», який створював правові основи діяльності ЗМІ. **2000.** Верховна Рада України ратифікувала Договір про всеосяжну заборону ядерних випробувань.

Що це означає?

Фото Алли АНТИПОВОЇ.

Із уявою у наших дотепників — усе гаразд. Фонтан гуморних емоцій. Оцінюйте:

Г. Бренькач:

1. Заткнули фонтан на ремонт. Після саміту у Вільнюсі буде видно, кого туди поставлять: брюссельського хлопчика чи московського тітушку.

Й. Білоскурський:

2. Фонтан:
— О-о-о, вже драбину приперли! Мабуть, таки зроблять і мені євроремонт! Та невже і це також є одним із ключових пунктів угоди про Євроінтеграцію?

М. Капуста:

3. Пуск у дію нового фонтана відкладається — шукають прорив у трубопроводі.

4. Святкування Дня десантників пройшло на високому рівні!

С. Мефодовський:

5. «Пам'ятник архітектури. Охороняється драбиною. Драбину не забирати: впаде фонтан!».

6. Десять кроків назустріч покращенню життя фонтана.

І. Пата:

7. Тарифи на квартплату задавили, в чашу фонтана поселили...

Г. Макаренко:

8. Кожного дня працівники Міністерства доходів і зборів для порятунку держбюджету збирають монетки, які у фонтан кидають туристи.

9. Драбину поставили для мешканців багатоповерхівок! Просто «Водоканал» воду перекрив.

В. Стручков:

10. Для політиків, котрі полюбляють у своїх промовах «лити воду», виділили місце в парку на фонтані. Тепер у ньому завжди є вода.

11. Нарешті і в нас з'явився «співаючий фонтан», який співає в день зарплати застільні пісні голосом слюсаря Васі.

А переможцями стали:

Г. Макаренко:

12. Росспоживнагляд вирішив перевірити всі джерела води в Україні.

Р. Тимошейко:

13. Вільнюсу і ЄС фонтануватимемо у травні!

І. Заречняк:

14. До підписання Угоди про асоціацію з ЄС мерія Києва підготувала достойне місце для пам'ятника «брюссельському хлопчику, який пісяє». Відтепер він пісятиме на голови політиків.

Як бачимо, від цього фонтана пішли бризки. Долетіли вони і до нашої таблички переможців. Отже:

1. Й. Білоскурський — 7;
2. В. Бренькач — 4;
3. Ю. Заєць — 1;
4. С. Заворозко — 3;
5. І. Заречняк — 5;
6. Г. Макаренко — 4;
7. І. Пата — 2;
8. В. Пузанов — 5;

Фото Ксенії ЗАМОЖНОЇ.

9. В. Романенко — 1;
10. С. Семено — 1;
11. В. Стручков — 12;
12. Р. Тимошейко — 6.

А тепер, як завше, нове завдання — «Культурний відпочинок». Утім, може, курінні і помиляється, бо останнє дотепне слово за вами.

Курінний нагадує: свої варіанти надсилайте на електронну адресу sud@golos.com.ua або поштою: на конверті з адресою «Голосу України» пишіть «Курінь» — «Що це?»

Казку Мирослава МИЛОРАДОВИЧА «Допервісна Одеса» читайте в «Курені»: www.golos.com.ua.

СЛОВНИЧОК-ЖАРТІВНИЧОК

Газосварка — російсько-українські переговори з приводу цін на газ.

Кегельбаня — кегельбан у сауні.

Запаска — резервна паска.

Караван-сарай — вервечка джипів.

Хлопоти (рос.) — оплески.

Ручний тормоз (рос.) — приручений тугодум.

ІЗ ЗАПИСНИЧКІВ АГАТИ ХРИСТІ

☞ *Шотландський віскас.*

☞ *Противлення козлу насильством.*

☞ *Окрик душі.*

☞ *Пошукувач п'ятого кута.*

☞ *Роумінг і Джульєтта.*

☞ *ГІ-ГІ-калорії.*

☞ *Відмазки-шоу.*

Борис РЕВЧУН.

Оголошення

Доведу до Вільнюса!

Іван Сусанін.

ДОШКА ПОШАНИ

Баня (місцями за М. Зощенком)

Дмитро Рогозін, віце-прем'єр-міністр РФ (про перспективи вступу України до ЄС):

— Це як не до лазні сходити, а в передбаннику посидіти...

Від чергового:

— *Краще вже в передбаннику помордуватися, ніж іти до вашої бані... із двома номерками. Один — за трубу з білизною. Другий — за Крим і пальто із шапкою!*

Продукт з душком

Олександр Ярославський, бізнесмен (спростовує нібито свої слова, що «віддав би обидві руки за звільнення Ю. Тимошенко»):

— Розумієте, я за 20 років взагалі не давав жодних політичних інтерв'ю чи коментарів. І раптом у 53 роки збожеволів і починаю давати такі інтерв'ю. Я бізнесмен, і мій фінальний продукт — це гроші.

Від чергового:

— *Тим паче що гроші — продукт швидкопсувний. Скажеш, не подумавши, що обидві руки віддав би за Тимошенко, глядь, а твоєму фінальному продукту... фінець.*

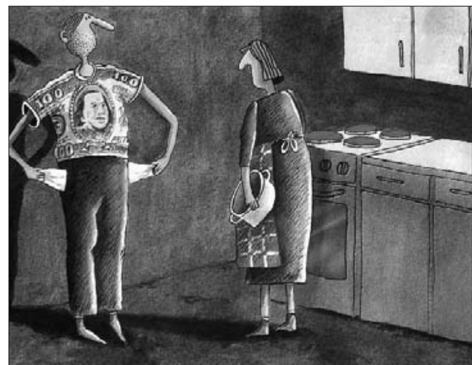

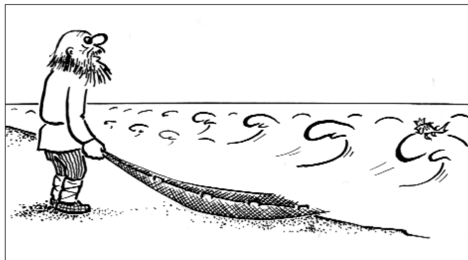

От і казці кінець

Леонід Кучма, екс-президент України (про те, що буде з країною, якщо вона не підпише асоціацію з ЄС):

— Мені здається, що ми залишимося біля розбитого корита...

Від чергового:

— *Зате зла бабуся сидітиме, а золота рибка плаватиме в акваріумі в діда...*

Прокурорська ручка

Сергій Власенко, захисник Ю. Тимошенко (переконаний, що не було жодних підстав для застосування до нього судом жорсткого запобіжного заходу):

— Судця не звернула увагу на ті обставини, на які вказував захист, а просто переписала клопотання прокуратури.

Від чергового:

— *Таж воно, це клопотання, дорого коштує! 1500 доларів! Рівно стільки коштує авторучка в руках у молодого прокурора, який писав клопотання. А суддя не звернула увагу на обставини, на які вказував захист, просто тому, що весь цей час вона дивилася на оту саму прокурорську ручку.*

Чекайте, чекайте

Павел Коваль, польський євродепутат:

— Після виборів 2006 року в Україні хтось запитував Юлю Тимошенко, чи розпочала вона вже переговори з Віктором Ющенком про створення коаліції. Вона відповіла, що спить із телефоном, очікуючи дзвінка. Сьогодні влада України спить із телефоном під подушкою — і це час для Жозе Баррозу та Ангели Меркель, щоб зателефонувати їй і нагадати про пропозиції ЄС.

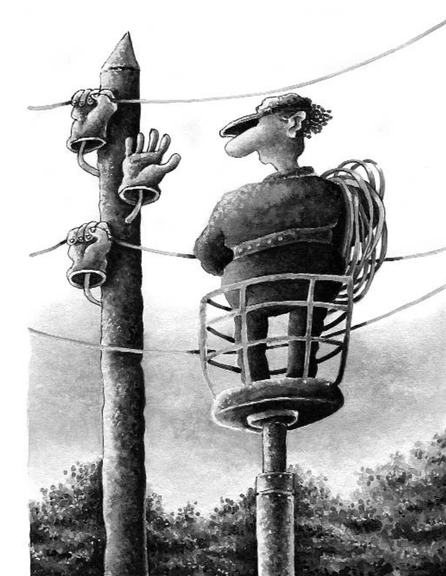

Від чергового:

— *Здається, дзвінка можна й не дочекатися! Адже до нас сигнал іде через комутатор у Брюсселі...*

Пустити сльозу

Сергій Глазьєв, радник президента РФ із регіональної економінтеграції (реакція на відмову України від закупок газу):

— Я думаю, що це політична гра проти нашої інтеграції. Сто відсотків поновлять,

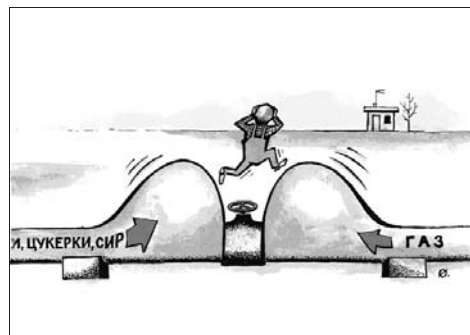

може, завтра, а може, через місяць. Буде, звісно, куди вони подінуться?

Від чергового:

— *Залишилося тільки президента В. Путіна вмовити, щоб бризнув сльозою у телек, при згадці про газ, і Україна розчулиться й одразу потягнеться до гаманця.*

Папуаський трилер

Ігор Попов, політолог:

— Перемовини Україна—ЄС—Росія все більше нагадують трилер... Після спілкування з економістами та фінансистами стає соромно за наших політиків. Ну реально політичні папуаси...

Від чергового:

— *Це комплімент папуасам: у світовому рейтингу свободи підприємництва Україна на один пункт випереджає Папуа-Нову Гвінею...*

Мал. Василя ФЛЬОРКА, Костянтина КАЗАНЧЕВА.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

Над номером працювали: Іван ІЛЛЯШ, Алла ДОДАТКО, Олена СКРИПКА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ,** Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси та передплатна ціна на 2013 рік

Для фізичних осіб:
40224 — 10 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 8 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).

Для підприємств і організацій:
60955 — 30 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 100000.

Друк:
ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15 www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 32566

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»